

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo 30. 3. 2010

Číslo 3/2010

**Rozbor splnění
úkolů VeV – VA
za rok 2009**

– str. 3

**IDV AČR připra-
vuje extrémní
výcvik v terénu**

– str. 16

**Aktuality ze
Školního praporu**

– str. 20

**160. výročí
narození
T. G. Masaryka**

– str. 28

**VELKÉ CVIČENÍ OZBROJENÝCH SIL
BELGIE**

– str. 8

Bezpečnostní ředitel MO v posádce Vyškov

Slavnostní otevření speciální učebny pro výuku fyzické bezpečnosti bylo příležitostí, abychom ve středu 10. března 2010 u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově přivítali bezpečnostního ředitele MO Mgr. Davida Průšu.

Bezpečnostního ředitele v doprovodu Ing. Miroslava Charbuského (ředitel Odboru bezpečnosti MO) přivítal velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Jaromír Zůna, který je doprovodil do prostor učebního bloku, aby společně přestřihli pásku a usedli do lavic k první přednášce předmětu Fyzická bezpečnost.

Nově zrekonstruovaná učebna bude sloužit k výuce posluchačů, kteří u svých útvarů a zařízení odpovídají za fyzickou bezpečnost. Prvním posluchačům byly připomenuty začátky výuky v oblasti ochrany utajovaných informací ve Vyškově, které sahají do roku 2007, a od té doby bylo vyškoleny v odborných kurzech již přes 120 posluchačů. U plastického stolu, nové dominanty této speciální učebny, se seznámili se specifiky, které musí zvládat specialista, odpovědný za projekty fyzické bezpečnosti u své jednotky. Nedílnou součástí prohlídky byly rovněž tabule elektrického zabezpečovacího systému, nasazovaného zpravidla do většiny zabezpečených oblastí.

Cílem vylepšování podmínek u učebně výcvikové základny Vojenské akademie je snaha Odboru bezpečnosti o centralizaci výuky zahrnující bezpečnost ochrany utajovaných informací ve Vyškově a schopnost učitelů zabezpečit kvalitní výuku dle nejnovějších trendů. Odbor bezpečnosti vyjádřil spokojenost nad stavem výuky ve Vyškově i slovy Ing. Charbuského: „*Rád bych poděkoval hlavně učitelům kpt. Pavlu Matalovi a kpt. Vladimíru Haumerovi, kteří v roce 2007 začali téměř na zelené louce, a díky jejich přístupu k výuce se nám podařilo vybudovat takto kvalitní zázemí. Dnes již můžeme hovořit o nadstandardní spolupráci, která – věřím – bude i nadále pokračovat.*“

Historie výuky v oblasti bezpečnosti u Vojenské akademie ve Vyškově sahá sice jenom do roku 2007, ale už dokázala vstoupit do povědomí jak úzké odborné veřejnosti, tak i široké veřejnosti zastoupené utvary a zařízeními AČR, které ve stále větší míře vyžadují vyškolení svých pracovníků v této oblasti. 13. květen 2009 byl navíc důležitým datem pro celou oblast hlavně z toho důvodu, že se

nám podařilo u MŠMT akreditovat Kurz bezpečnostních manažerů OUI.

Stoupající potřeby vzdělávání ukazují i následující počty kurzů, kde jsme v roce 2009 realizovali tři kurzy, pro rok 2010 máme připraveno již sedm kurzů a v roce 2011 plánujeme celkem devět úzce specializovaných kurzů. Podle těchto počtů můžeme říct, že hlavní úsilí bude zaměřeno na výuku Spisové a archivní služby, kterou zahajujeme v roce 2011, rozšíření účasti našich lektorů v kontrolních skupinách, které vysílá Odbor bezpečnosti MO, dále na Kurz bezpečnostních správců utajovaných systémů a kurz personální bezpečnosti. Samozřejmostí bude pokračování v kvalitním zabezpečení již probíhající výuky v Kurzu bezpečnostních manažerů OUI a Kurzu fyzické bezpečnosti. Hlavním cílem pro další období bude vybudování odpovídajícího zázemí pro pracoviště přípravy personálu OUI, tedy k centralizaci veškeré výuky v oblasti OUI v posádce Vyškov.

Závěr návštěvy patřil prezentaci schopností Velitelství výcviku – Vojenské akademie v oblasti zabezpečení výuky a výcviku v posádce Vyškov. Společné jednání mezi velitelem plukovníkem Zůnou a bezpečnostním ředitelem Mgr. Průšou bylo velice vstřícné a vytvořilo vhodné předpoklady k další vzájemné spolupráci.

Text: mjr. Ing. Lubomír Sedlák, MBA

Foto: Olga Karaffová

Rok 2009 byl pro VeV – VA velmi úspěšný

Ve čtvrtek 4. března 2010 se uskutečnil v prostorách společenského sálu klubu kasáren Dědice rozbor splnění úkolů Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) za rok 2009. Úvodního slova se ujal velitel VeV – VA plukovník gšt. Jaromír Zůna za přítomnosti hlavních funkcionářů VeV – VA a přímo podřízených útvarových zařízení (przab Vyškov, CSTT Brno, SOVZ Libavá, SOVZ Jince, SOVZ Boletice a SOVZ Hradiště). Rozboru se zúčastnili také jako hosté velitel Odborné školy Vojenské policie Vyškov major Lubomír Wenzl, velitel Vojenské střední a Vyšší odborné školy Moravská Třebová plukovník Vojtěch Němeček a ředitelka Odboru výuky Ústavu jazykové přípravy Naďa Brázdilová. V průběhu dopoledne byly gestory jednotlivých oblastí vyhodnoceny stěžejní úkoly, které plnilo Velitelství výcviku - Vojenská akademie v průběhu loňského roku.

O tom, že rok 2009 byl pro VeV – VA, které zabezpečuje v rámci rezortního vzdělávání a výcviku téměř 85% potřeb celé AČR úspěšným, se zmínil plukovník gšt. Jaromír Zůna již při slavnostním shromáždění k zahájení roku 2010, kde poděkoval všem příslušníkům VeV – VA za plnění úkolů v roce 2009 a krátce připomenul nejdůležitější mezníky, které významným způsobem přispěly ke zvýšení kreditu a kvality přípravy VeV – VA nejen v rámci rezortu obrany, ale i společnosti.

Rozhodně nemalý význam při zvyšování prestiže VeV – VA jako rezortního vzdělávacího zařízení s mezinárodní působností sehrává také dlouholetá a velmi profesionální spolupráce se státní správou a samosprávou. Právě širokou podporu města Vyškova ocenil velitel VeV – VA a rovněž velitel posádky Vyškov při společném obědě účastníků

letošního rozboru, na který přijal pozvání osobně starosta města Vyškova Petr Hájek.

V samotném závěru rozboru v krátkosti vystoupil také velitel Vojenské střední a Vyšší odborné školy plukovník Vojtěch Němeček, který velmi ocenil pozvání velitele VeV – VA. Význam možnosti své účasti na této akci přikládal plukovník Němeček především v příležitosti pro zlepšení informovanosti obou těchto rezortních vzdělávacích institucí, a to v oblasti možné spolupráce.

*Text: kapitánka Monika Nováková,
tisková a informační důstojnice VeV – VA*

Foto: Olga Karaffová

VYHODNOCENÍ SPLNĚNÍ ÚKOLŮ NA VEV – VA ZA ROK 2009

Zobecnění výsledků v hlavních oblastech činnosti VeV – VA (výťah z vystoupení velitele)

Skutečný management směřuje k jádru činnosti organizace. Kvalitu plnění úkolů na VeV – VA v roce 2009 je proto potřebné hodnotit především z pohledu funkcí, které škola plní v oblasti přípravy personálu a podpory dlouhodobého projektu profesionalizace OS ČR.

V oblasti přípravy personálu

Mottem činnosti VeV – VA v oblasti přípravy personálu v roce 2009 byla invence, inovace a výkonnost.

Rok 2009 byl charakteristický realizací řady progresivních opatření zaměřených na zkvalitnění přípravy personálu OS ČR. Podstatně byla změněna struktura i obsah kariérových, účelových a specializačních kurzů. Byly rovněž splněny úkoly vyplývající z koncepčního dokumentu „Kariérové vzdělávání a výcvik realizovaný u VA Vyškov: Systém přípravy příslušníků AČR na Velitelství výcviku – Vojenská akademie“, který byl přijat Radou NGŠ AČR dne 22. dubna 2008. Souběžně s novelizací programů přípravy pro jednotlivé kurzy byl vypracován systém katalogizace kurzů, zavedena matrika, vytvořeno pedagogicko-psychologické pracoviště a realizován soubor opatření, která dále prohloubila a posílila profilaci Vojenské akademie ve Vyškově jako resortní vojenské školy.

V roce 2009 absolvovalo přípravu na VeV – VA 11 173 absolventů kurzů a v plánu bylo zařazeno 1 156 kurzů všech typů. Vysoké objemy přípravy byly realizovány i přes skutečnost, že v roce 2009 došlo k dočasnému pozastavení rekrutace do AČR. V roce 2008, kdy rekrutace probíhala s plnou intenzitou, mělo VeV – VA dokonce 14 500 absolventů kurzů. Znamená to, že v posledních třech letech docházelo k silnému růstu objemů přípravy personálu. Souvisí to především s tím, že k 1. lednu 2008 byly dokončeny plánované změny ve struktuře vojenských škol a výcvikových zařízení, které byly zahájeny v roce 2003. Odborná příprava je ve své pod-

statě dnes celá soustředěna do VeV – VA a posádky Vyškov. Lze uvést, že objemy i rozsah struktury přípravy personálu na rezortní škole vzrostly v posledních třech letech 2 – 3 násobně.

Jednou z priorit roku 2009 se stala příprava důstojnického sboru. Byl zaveden kurz řízení boje pro velitele rot, kurz řízení boje pro velitele praporů a důstojnický kurz pro absolventy civilních vysokých škol vstupujících do služby v AČR. Ve všech případech jde o odborně náročné formy přípravy, které přispívají ke kvalitě připravenosti důstojnického sboru v AČR. Současně byla v roce 2009 dokončena příprava kurzu nižších důstojníků, jehož zavedení bylo uloženo v koncepčním dokumentu „Rozpracování Koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace OS ČR přepracované na změněný zdrojový rámec v oblasti přípravy příslušníků OS ČR“ (Kolegium MO ČR, 2005). Zahájení přípravy personálu v kurzu nižších důstojníků je plánováno v roce 2010.

Intenzivně v roce 2009 pokračoval proces certifikace a akreditace kurzů. Za zmínku jistě stojí získání akreditace MŠMT ČR v oblasti přípravy bezpečnostních manažerů. Dále je možné uvést audit provedený úřadem pro civilní letectví na VeV – VA jehož závěr, že příprava pozemního personálu specializací vzdušných sil je prováděna v souladu s evropskými

standards, je výchozím bodem pro další postup akreditace na VeV – VA. V roce 2009 bylo rovněž dokončeno plnění 14 rozvojových projektů rezortní školy, které byly stanoveny velitelem VeV – VA v roce 2008.

Prioritou roku 2009 bylo rovněž pokračování v rozvoji spolupráce s vojenskými školami v rezortu MO ČR a rezortními školami, které v ČR působí. VeV – VA připravilo v roce 2009 ve Vyškově pracovní setkání rezortních škol ČR za účelem prohloubení spolupráce v oblasti přípravy personálu. Šlo o historicky první iniciativu takového druhu, která se setkala s mimořádným zájmem a odborným ohlasem. Řada opatření, která byla výsledkem jednání, je realizována již od roku 2010. V součinnosti s VPŠ MV v Pardubicích je realizována příprava pyrotechniků pro AČR. V součinnosti s DA MZV ČR je ve Vyškově organizován „Kurz speciální přípravy pro krizové situace pro posluchače Diplomatické akademie“. Výměna lektorů pro kurzy komunikace s veřejností a sdělovacími prostředky mezi VeV – VA SCP ČR a další. Dynamicky se v roce 2009 rozvíjela spolupráce i s civilními školami, ze kterých lze uvést například VOŠ CARITAS v Olomouci, MU Brno nebo Metropolitní univerzitu v Praze.

V oblasti mezinárodního výcviku

V roce 2009 dále pokračovala výstavba VeV – VA a posádky Vyškov jako centra mezinárodní přípravy v AČR. V roce 2009 absolvovalo přípravu na VeV – VA 539 vojenských a civilních osob ze společenství armád, NATO a EU. Příprava civilních zaměstnanců NATO před výjezdem do zahraničních misí a operací je oceňována nejvyššími představiteli NATO a přináší VeV – VA značný mezinárodní kredit. Obdobně je tomu v případě kurzů organizovaných na BMATT CZ, do jehož struktury byla v roce 2009 zařazena skupina instruktorů z AČR, kteří plní své úkoly úspěšně. V roce 2009 byla rovněž intenzivně připravována nová strategie pro BMATT CZ. Jejím základem je vstup dalších strategických partnerů do projektu, který by měl perspektivně přinést další navýšení schopností a mezinárodního významu této výcvikové instituce. Společně s TXNG připravila v roce 2009 VeV – VA pro AČR dva výcvikové kurzy s problematikou MOUT a IED. Nelze opomenout výcvik specialistů chemického vojska na polygonu Kamenná chaloupka, kde na základě oboustranně pozitivních zkušeností byla prodloužena smlouva o výcviku OS Rakouska na následujících pět let. VeV – VA rovněž plnila opatření související s podporou projektu vrtulníkové iniciativy, která od roku 2011 dále rozšíří rozměr zabezpečovaných mezinárodních forem přípravy. Rozhodnutí o výstavbě VeV – VA a posádky Vyškov jako centra mezinárodní přípravy bylo přijato v rámci reformního konceptu v roce 2002 a ukazuje se, že vývoj byl správně odhadnut. Výsledky v oblasti mezinárodní přípravy potvrzují, že jedinou cestou k úspěchu je dlouhodobé, koncepční a realistické myšlení.

V oblasti rozvoje UVZ a simulačních center

Úkoly zabezpečení výcviku na VVP a CSTT byly v roce 2009 splněny v celém rozsahu. Objemy výcviku na VVP se ve srovnání s rokem 2008 zvýšily o 20 %. Využití simulačních a trenažerových technologií se zvýšilo o 16 % a celková využitelnost dosáhla 90,1 %. Byla zabezpečena všechna hlavní cvičení AČR a zahraničních armád. Zmínil bych v této souvislosti cvičení SHORAD 2009 OS Maďarska a cvičení BLACK BEAR 2009 mezinárodního praporu VP NATO. Intenzivně byla vedena součinnostní jed-

nání se zahraničními armádami o výcviku na VVP v ČR, kde byly podepsány dohody s OS Belgie, Maďarska o výcviku v roce 2010. V průběhu roku 2009 rovněž probíhala součinnostní jednání s OS VB o perspektivním výcviku studentů vojenských škol OS VB na VVP v ČR. Na CSTT probíhal proces přípravy na dodávky nových trenažerů s důrazem na T-810 a KOT. Zařízení CSTT byla ve zvýšené míře využívána v rámci přípravy v kariérových kurzech.

V oblasti rozvoje doktrinální soustavy

V oblasti rozvoje doktrinální soustavy byly plněny úkoly zpracovatelské, podpory přípravy EU BG/CZ a zastupování AČR ve výborech NATO. Institut doktrín zabezpečoval plnění 41 zpracovatelských úkolů. Z hlavních byly splněny úkoly tvorby operačních doktrín Ochrana vojsk, Vojenská logistika a Hlavní zásady tvorby SOP, operačních (bojových) dokumentů a hlášení. V oblasti metodik výcviku byly zpracovány Metodika střelecké přípravy, Metodika taktické přípravy, Metodika taktické přípravy průzkumných jednotek, Metodika ženijní přípravy a Metodika přípravy v ochraně vojsk proti IED. Bylo rovněž zpracováno sedm publikací Zkušeností z operací s různým obsahovým zaměřením podle požadavků AČR.

V oblasti vztahů s veřejností

Bylo dosaženo vysokého stupně akceptance VeV – VA ve veřejnosti a v odborné a bezpečnostní komunitě v ČR i zahraničí. Občanskou veřejností je vysoce kladně přijímána spolupráce s armádou ve všech posádkách, kde jsou dislokovány útvary a zařízení VeV – VA. Přísahe organizované VeV – VA v roce 2009 na Pražském hradě a ve Vyškově byly označovány ve sdělovacích prostředcích za velkolepé a těšily se velké pozornosti občanů. Ocenění VeV – VA v soutěži „Českých 100 nejlepších“ v kategorii zdraví, vzdělávání a humanita je potvrzením správnosti zaměření výstavby a rozvoje vojenské rezortní školy. Dne dětí, který byl VeV – VA organizován v roce 2009, se zúčastnilo 1 500 dětí z okresu Vyškov. Poprvé byla tato akce organizována v součinnosti s PČR a Ministerstvem dopravy ČR ke všeobecné spokojenosti účastníků i organizátorů. VeV – VA byly dále plněny úkoly související s prezenta-

cemi AČR na veřejnosti, z nichž lze pro názornost uvést IDET 2009, Den prevence a osvěty v dopravě, Dny NATO v Ostravě a mezinárodní sportovní soutěž Summer Survival.

V oblasti posádkových funkcí a rozvoje posádky Vyškov

VeV – VA splnilo v roce 2009 všechny plánované úkoly související se zabezpečováním funkcí posádkového kompletu, zabezpečení činnosti 19 útvarů a zařízení dislokovaných ve vojenském areálu posádky Vyškov a modernizace zařízení posádky Vyškov. V roce 2009 bylo ve vojenském areálu ubytováno 26 544 osob a jde historicky o nejvyšší počet ubytovaných. Jde o další potvrzení skutečnosti, že VeV – VA a posádka Vyškov jsou centrem vojenského výcviku v AČR. Velmi dobrá je spolupráce mezi posádkovými subjekty a nastavené součinnostní mechanismy jsou funkční. V oblasti modernizace a rozvoje byla v roce 2009 dokončena první etapa plynofikace posádky Vyškov, bylo vybudováno centrální skladiště zbraní, vybudován prostor pro správu posádky, provedena modernizace zařízení klubu pro činnost VOLAREZY a Újezdního úřadu Březina, proběhla modernizace řady odborných učeben a rekonstrukce simulačních center, provedeny rekonstrukce internátů, modernizace objektů sportovišť a řada dalších akcí, které slouží ke zkvalitnění podmínek pro přípravu personálu a zvyšují kvalitu života v posádce.

Závěrem lze uvést, že v roce 2009 došlo k dalšímu prohloubení institucionálního charakteru rezortní školy, zkvalitnění její podstaty a profilaci jejích funkcí.

plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc.

11. výročí vstupu České republiky do NATO

V pátek 12. března 2010 se uskutečnilo v aule kasáren Dědice ve Vyškově slavnostní shromáždění u příležitosti 11. výročí vstupu České republiky do NATO. Slavnostního aktu se zúčastnili hlavní funkcionáři a příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, představitelé dalších posádkových subjektů, Klubu vojenských důchodců, Svazu Vojenských táborů nucených prací – Pomocných technických praporů a státní správy a samosprávy.

Program slavnostního shromáždění za účasti místostarostů města Vyškova Romana Celého a Karla Jurky zahájil zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) plukovník gšt. Zbyněk Janečka, který nejprve předeslal některé významné momenty, související s touto v historii České republiky, potažmo Armády České republiky velmi významnou událostí, a poté zmínil v této souvislosti samotnou posádku Vyškov:

„Se vstupem České republiky do NATO a přeměnou Armády České republiky se výrazným způsobem změnila i posádka Vyškov, která se stala v průběhu uplynulých 11 let jedním z hlavních center mezinárodní spolupráce v AČR. Máme zde pracoviště a zařízení s velmi silnou vazbou na alianční prostředí – mezinárodní organizace NATO JCBRN Defence COE, Ústav jazykové přípravy (ÚJP), Britský vojenský poradní a výcvikový tým (BMATT CZ).

Z širokého výčtu aktivit, které vyjadřují významný podíl posádky Vyškov na integ-

račním procesu do struktur NATO, nelze opomenout úkoly a činnosti Institutu doktrín VeV – VA, který zajišťuje implementaci aliančních postupů a standartů do základních dokumentů AČR, podílí se na výměně poznatků sloužící k rozvoji výcviku a vzdělávacích aktivit „Lessons Learned“. V předcházejících letech mělo VeV – VA vlastní kontingent v Iráku, který se v rámci NATO Treaning podílel na výcviku irácké armády.

Stále významnější místo mají ve Vyškově kurzy přípravy do misí nebo k plnění úkolů v krizových oblastech ve světě, které zabezpečuje v současné době Institut rozvoje VeV – VA Odborem přípravy do mírových operací. Tento odbor organizuje přípravu velitelů, štábů a specialistů před každou rotací sil AČR ve vojenských misích, v misích OSN nebo před jejich začleněním na funkce ve strukturách NATO a EU. Mezi velmi vyhledávané patří i kurzy novinářů a diplomatů pro činnost v krizových oblastech. Požadavek na přípravu lidí působících v krizo-

vých oblastech je čím dál naléhavější. Prostředí, kde pod hlavičkou NATO, OSN, EU nebo různých nevládních, humanitárních a charitativních organizací a médií působí vedle sebe vojáci i nevojáci, je z mnoha úhlů pohledu nestabilní. Proto je logické, že pracovníci nejen vojenských, ale i nevojenských organizací mají zájem připravovat své pracovníky pro situace, se kterými se mohou v krizových oblastech světa reálně setkat. Za velký úspěch a přínos pak můžeme považovat získání akreditace v NATO pro organizaci kurzu pro civilní zaměstnance NATO před vysláním k výkonu funkcí v zahraničních misích. NATO Civilians Pre-deployment Course si získal velmi vysoký kredit v zahraničí, a tudíž by mělo dojít v této oblasti spolupráce k rozšíření aktivit.

V oblasti výcviku bych rád vzpomenul i vojenské výcvikové prostory, které v působnosti VeV – VA jsou rovněž využívány v rámci mezinárodní spolupráce zeměmi k výcviku svých jednotek. V těchto dnech právě skončilo největší vojenské

cvičení zahraničních armád co do počtu vojenské techniky a osob za posledních pět let ve Vojenském újezdu Hradiště, a to výcvik Ozbrojených sil Belgie.

Je mi potěšením konstatovat, že význam Velitelství výcviku – Vojenské akademie jako centra vzdělávání a výcviku s mezinárodní působností v rámci NATO a EU bude i v dalších letech narůstat. V loňském roce i začátkem letošního roku proběhla jak u VeV – VA, tak v zahraničí celá řada jednání s partnerskými státy, vyplývající právě ze systému integrace v NATO. Posádku Vyškov navštívili delegace z USA, Rakouska, Francie, Kanady, Srbska, Maďarska, Slovinska, Švédska, Nizozemska, Belgie, Velké Británie, Izraele, Slovenské republiky, jejichž hlavním zájmem bylo rozšířit stávající či navázat novou spolupráci při vzdělávání a výcviku. Právě poslední jmenované Ozbrojené síly Slovenské republiky velmi zaujaly možnosti vzdělávání a výcviku specialistů vzdušných sil.“

V závěru svého vystoupení poděkoval plukovník Janečka všem za plnění úkolů v rámci integračního procesu do struktur NATO, přičemž zdůraznil: „Velmi si také vážím a oceňuji nasazení našich příslušníků v zahraničních operacích. Jsou mezi námi i ti, kteří se počátkem letošního roku z misí v Kosovu a Afghánistánu vrátili. Vám všem patří velký dík.“

Právě těmto příslušníkům byla věnována další část slavnostního aktu, při které převzalo celkem 34 účastníků zahraničních misí 2009 – 2010 z VeV – VA a jemu přímo podřízených útvarových zařízení ocenění velitele VeV – VA za kvalitní plnění úkolů v zahraničních misích a v mezinárodních štábech NATO.

S krátkou zdravicí poté vystoupili předseda zemského výboru Moravskoslezského svazu Vojenských táborů nucených prací – Pomocných technických praporů (MSS VTNP – PTP) Bohumír Dufek a také místostarosta města Vyškova Karel Jurka, který mimo

jiné řekl: „Vojsko je součástí města desítky let. Dnes místní posádka patří na přední místa nejen v rámci AČR, ale právě ve společenství NATO. Díky ní Vyškov poznává mnoho profesionálů armádních špiček a dalších osobností z různých koutů celého světa. Je velmi potěšující vědět, že tato činnost na poli mezinárodní spolupráce v AČR se odehrává právě u nás ve Vyškově, že právě vyškovská posádka významně uctívá využitím vynikajícího zařízení a specializovaných pracovišť k výcviku špičkových vojáků a expertů.“

Do samotného závěru programu oslav 11. výročí vstupu ČR do NATO, potvrzení jeho významu a zmiňovaném podílu na integračním procesu samotné posádky Vyškov byl zakomponován krátký filmový průřez nejprve z působení příslušníků AČR v zahraničních misích a navazující „Výcvik Vyškov 2009“.

*Text: kapitánka Monika Nováková,
tisková a informační důstojnice VeV – VA*

Foto: Olga Karaffová

ROZKAZ MINISTRA OBRANY z 11. března 2010 k 11. výročí vstupu České republiky do Organizace Severoatlantické smlouvy

Vojáci, občanští zaměstnanci,
před jedenácti lety, 12. března 1999, se Česká republika stala řádným členem Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO). Tento den se svým stále aktuálním významem i výmluvným historickým akcentem zařadil k nejvýznamnějším okamžikům moderních českých dějin.

Se svými spojenci sdílíme své ekonomické, politické a bezpečnostní zájmy. Základní hodnoty našeho života – individuální svoboda, rovnost před zákonem a demokratický systém jsou společným dědictvím, které spojuje a současně charakterizuje členské státy Aliance daleko více, než by bylo na první pohled patrné.

Ihned po vstupu do Organizace Severoatlantické smlouvy učinila Česká republika maximum pro to, aby se co nejlépe etablovala v rámci již existujících aliančních struktur a pravidel. V poměrně krátkém časovém období bylo nutno zvládnout funkční mechanismy NATO na takové úrovni a v takovém rozsahu, abychom se mohli co nejefektivněji podílet na jeho obranném a bezpečnostním potenciálu.

Česká republika si je plně vědoma, že v dohledné době nelze očekávat nahrazení NATO jakoukoliv jinou bezpečnostní strukturou, která by byla v oblasti obrany stejně účinná. Význam Aliance jako hlavního pojítka mezi Evropou a Spojenými státy americkými je zcela zásadní.

Základem české proatlantické orientace jsou důvody, které vyplývají z historické zkušenosti první i druhé světové vál-

ky. Závazky vyplývající z členství v NATO jsou také určujícím faktorem pro bilaterální kontakty České republiky se zeměmi, které nejsou členy této organizace.

Vstupem do NATO byl splněn jeden z hlavních strategických cílů naší zahraniční politiky, kdy se struktura i schopnosti ozbrojených sil České republiky propojily s principy a standardy zavedenými v Alianci. Plně se podílíme na systému zabezpečení a využití kolektivní obrany, česká armáda mnohokrát ukázala doma i na svých zahraničních misích, že cesta důsledných reformních změn a rychlé profesionalizace byla a je správná. Jednoznačně podporujeme jednotu Aliance a chceme všem našim partnerům dokázat, že přizvání České republiky do aliančních struktur bylo činem, který je prospěšný všem zúčastněným.

Vojáci, občanští zaměstnanci,
členství v NATO nám na jedné straně dává pocit oprávněné hrdosti a jistoty, na straně druhé nás zavazuje svým krédem dokonale zvládnuté a každodenně osvědčované profesionality, která se již ze své podstaty vylučuje s prázdnotou rutinou a stereotypní činností.

Dnešní armáda je soustavou vysoce propracovaných manažerských postupů a moderních technických prostředků, obsluhovaných dokonale připravenými lidmi. Udržení plné akceschopnosti tohoto systému a jeho efektivní spolupráce s obdobnými systémy našich spojenců je věcí osobní prestiže a cti.

Stanovit si takový cíl a dojít k němu není ani dnes, po jedenácti letech, snadné a jednoduché. Jeho dosažitelnost však již byla, také vaší zásluhou, mnohokrát úspěšně potvrzena.

MUDr. Martin BARTÁK

Cvičení Ozbrojených sil Belgie

úspěšné po všech stránkách

Na základě požadavku přidělence obrany Belgického království bylo pověřeno Středisko obsluhy výcvikového zařízení Hradiště ve Vojenském újezdu Hradiště zabezpečením cvičení jednotek 7. mechanizované brigády Ozbrojených sil Belgie.

Řada belgických vojáků zná terén Doupovských hor velmi podrobně. V září roku 2003 zde cvičilo po dobu dvou týdnů na 600 jejich příslušníků. Z tohoto důvodu byla rekognoskace v září a prosinci loňského roku zaměřena jen na detailní místa výcviku včetně logistického zázemí, přípravy návrhu technické dohody a později slavnostně podepsané smlouvy mezi Českou republikou a Belgickým královstvím.

Dva týdny trvající cvičení bylo zahájeno 25. února přepravou 1600 osob a více jak 600 kusů těžké vojenské techniky z posádkového města Marce-en-Famenne, mateřských útvarů a Německa po železnici k vojenské vlečce v Podbořanech a po vlastní ose z hraničního přechodu Pomezí za doprovodu Vojenské policie ČR do prostoru rozmístění.

„Cvičení se nám jevilo velmi zdařile a cvičícím vojákům navíc mimořádně

přálo počasí“, pochvaloval si cvičení velitel brigády plukovník Jean Paul Deconinck a zástupce velitele pro výcvik major Pierre Pirson.

Oba oceňují přípravu příslušníků Střediska obsluhy výcvikového zařízení Hradiště, kteří pro průběh cvičení dělali maximum. Plukovník Jean Paul Deconinck dodal: „Není pochyb o tom, že zabezpečit výcvik v tomto náročném prostoru Doupovských hor v náročných klimatických podmínkách nebyla jednoduchá záležitost. Naše ocenění patří také dalším složkám Armády České republiky“.

Major Pierre Pirson připoměl, že: „Cvičení »Bohemian Djale« jsme začali připravovat už v únoru loňského roku. Hledali jsme prostředí s členitým terénem a různorodým počasím.“ Major Pierre Pirson dodal: „Můžeme tady proto trénovat součinnost jak jednotlivých útvarů, tak různých druhů vojsk. Naším

požadavkům Vojenský újezd Hradiště plně vyhovuje. Je skvělé, že zde můžeme cvičit všichni dohromady. Dá se zde nacvičit vše najednou. Do mise v Afghánistánu se zapojí asi šest set vojáků, kteří zde cvičí. V misích se pravidelně střídáme. Je potřeba asi čtyři až šest týdnů, než je voják na misi připraven.“

Cvičení byla věnována mimořádná pozornost nejenom českých médií, které byly pozvány na ukázky výcviku a ostrých střelb, ale také ze strany velení OS Belgie. Výcvik svých jednotek navštívil také náčelník generálního štábu generál Charles-Henri Delcour a velitel pozemních sil generál Marc Compennolle. 7. mechanizovaná brigáda Ozbrojených sil Belgie byla na cvičení zastoupená mechanizovaným praporem 12. pluku de Ligne Prince Leopolda a 13. plukem de Ligne (12/13 Li Bataillon), letkou vrtulníkového wingu, logistickým praporem a opoziční jednotkou pluku »Ardénští lovci«.

Cílem cvičení byly především ostré střelby s nasazením vrtulníků, taktického letectva, pozemních sil a v neposlední řadě také sladění taktického výcviku tankové jednotky a mechanizované pěchoty za dodržení všech bezpečnostních a ekologických postupů. Cvičení belgické armády bylo ukončeno ve dnech 11. a 12. března, kdy se technika vrátila ke svým mateřským útvarům.

Nasazením tak velkého počtu osob a bojové techniky se jednalo o největší cvičení zahraničních armád ve Vojenském újezdu Hradiště za posledních šest až osm let. Od vstupu ČR do Severatlantické aliance to bylo již 18. velké cvičení našich spojenců.

K přípravě a průběhu cvičení se vyjádřil také zástupce náčelníka SOVZ Hradiště major Martin Bubela: „Hlavní rozdíl mezi zabezpečením cvičení například naší 4. brigády a Belgičany byl v tom, že zahraniční vojáci u nás cvičili po dlouhé době v takovém rozsahu s velkým počtem lidí a mnoha kusy techniky. Naším největším nepřítelem, se kterým jsme svedli vyčerpávající bitvu, byly přívaly sněhu. Sníh jsme museli odstranit z komunikací do příjezdu prvních cvičících jednotek. Doslova se probít závějemi mnohdy dosahujícími výšky dospělého chlapa, když jsme připravovali odstavné plochy, ubytování a střelnice.“ Přiznal, že jeho lidem

výrazně pomohla technika rakovnického ženijního praporu. Navíc proti požadavkům se podařilo i zabezpečit ubytování pro 43 vojenských policistů, kteří doprovázeli kolony belgických vojáků směřujících do Vojenského újezdu Hradiště.

Belgičané využili v průběhu svého cvičení celý prostor učebně výcvikových zařízení a logistického zázemí.

Prostory střelnice bojových vozidel Mětikalov patřily střelbám z tanků Leopard 1 a na protiletadlové střelnici Březina se do střelb zapojila také bojová vozidla AIFV. Na největší součinnostní střelnici ve střední Evropě – na Žďáru, která má na délku dvanáct a na šířku až čtyři kilometry – se uskutečnily střelby z bitevních vrtulníků A-109 BA, kolových obrněných transportérů Piranha III s kulometry 12,7 mm, protitankových řízených střel Milan a 120 mm minometů. Velitel této střelnice praporek Ladislav Kubeček prozradil, že oproti cvičení našich vojáků zde museli použít asi dvojnásobné množství terčů. Poprvé se zde také střelilo na termoterče. Potvrdil, že bez buldozeru, který pomáhal vyvézt terče na pojezdové dráhy, by práce na přípravě byly mnohem složitější.

Situace na ostatních střelnicích byla obdobná. Bylo nutné vyčistit mnoho kilometrů pojezdových drah, a to ručně. Podle požadavků cvičících vojáků se nově upravovaly také ochranné valy, protože bezpečnost je

při každém cvičení a střelbách na prvním místě.

V prostoru ubytoven Tureč, kde se nacházela část velitelství cvičících Belgičanů, také přistávací plocha pro vrtulníky a především zde bylo ubytováno v budovách i pod stany více než sto vojáků, si museli podřízení občanského zaměstnance Emila Blahoviče také poradit hlavně se sněhem.

„Zahraniční vojáky jsme ubytovali i na tábořišti Sedlec, tam jich bylo dalších stosedmdesát,“ řekl Emil Blahovič a pokračoval: „Museli jsme vystěhovat některé pokoje a vytvořit z nich kanceláře. Tak jednoduché jako na nově opravené škole to nebylo všude, ale poradili jsme si.“

Zbytek Belgičanů využil další ubytovací kapacity tohoto výcvikového prostoru a ti, kteří se nevešli na ubytovny, odpočívali ve stanech. Samozřejmě i pro ně bylo třeba upravit plochu.

Prostory cvičiště řízení bojových vozidel Tureč sloužilo pro hlavní velitelství Belgičanů a k výcviku řízení bojových vozidel. I zde byla potřeba upravit nemalou část ploch a přibližně šedesát kilometrů zasněžených výcvikových drah.

SOVZ Hradiště se chystá na výcvik 4. brigády rychlého nasazení a cvičení Ozbrojených sil Maďarska. Příslušníci 12. protiletadlového pluku Arrabona naváží na cvičení „Shorad“ z července loňského roku. Cvičení maďarské armády se uskuteční koncem dubna na protiletadlové střelnici Březina. Z přenosných raketových kompletů

krátkého doletu SA-16 Gimlet se zde budou konat ostré střelby na pozemní a vzdušné cíle.

Text: Bc. Stanislav Stebila, Miroslav Šindelář
Foto: mjr. Ing. Martin Bubela, Ing. Martin Koller,
Bc. Stanislav Stebila

Pandury ukázaly své možnosti

Kolové obrněné transportéry Pandur II 8x8 mistrně ovládané vojáky 41. mechanizovaného praporu ze Žatce se staly hlavními aktéry ukázky, která se v úterý 16. března 2010 uskutečnila ve vojenském výcvikovém prostoru Hradiště v Doupovských horách.

Ukázky se zúčastnil náčelník Generálního štábu Armády České republiky armádní generál Vlastimil Pícek, ředitel Sekce vyzbrojování MO Jiří Staněk, velitel Společných sil generál Hynek Blaško, novináři a další armádní představitelé.

Velitel 4. brigády rychlého nasazení plukovník gšt. Ladislav Jung v úvodním briefingu řekl, že hlavním cílem je představit kolové obrněné transportéry Pandur, které nedávno získali do výzbroje jeho vojáci; předvést v praktických ukázkách možnosti a schopnosti nejen samotných transportérů v nelehkém terénu, ale i jejich výzbroje a vybavení.

„K dispozici je vám dnes deset špičkově připravených instruktorů, které vyškolili pracovníci firmy Rafael a Steyer,“ zdůraznil na úvod plukovník Jung.

Poté velitel žateckého mechanizovaného praporu podplukovník Lukáš Kunčec uvedl, že jeho jednotka má k dispozici právě tyto obrněné

transportéry, které si vojáci pochvalují a nenechají na ně tudíž dopustit. Vyzvedl některé parametry obrněného vozidla a podtrhl, že hlavním úkolem, který nyní jeho vojáci pilují, je naučit se využívat veškerou sofistikovanou výzbroj a vybavení tohoto nového pomocníka.

Diskutovalo se také srovnání jejich dosavadní a nové zbraně – bojového vozidla pěchoty, které je už zastaralé, a nových Pandurů. Hned z prvních argumentů ale bylo jasné, že porovnávat tato dvě vozidla nelze. Už proto, že například systém řízení a vedení palby je zde absolutně odlišný a moderní digitální technika, kterou je vozidlo Pandur doslova prošpikováno, dává tušit, že nelze porovnávat neporovnatelné. Pochvalu podle uživatelů Pandurů také zaslouží teleskopická zbraňová základna RCWS-30, která zvyšuje palebnou sílu vozidla, které je – jak připomněl generál Pícek – základním prvkem současného digitalizovaného bojiště.

Předpokládá se, že se Pandury už brzy dočkají také svého praktického využití při nasazení v misi českých vojáků v Kosovu a stanou se i součástí českého provinčního rekonstrukčního týmu v afghánském Lógaru.

Po praktických ukázkách, ve kterých nechyběla podrobná prohlídka kolového obrněného vozidla v doprovodu školených instruktorů, předvedení jeho jízdních vlastností ani střelba, měli novináři jedinečnou možnost nasednout a svést se v tomto vozidle nejen na pevné komunikaci, ale i v terénu.

Text: Miroslav Šindeldář
Foto: Bc. Stanislav Stebila

Zahájen 14. běh Kurzu pro přípravu civilního personálu NATO do misí

Dne 17. března 2010 byl u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově zahájen další z prestižních kurzů pro přípravu civilního personálu NATO do misí (NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE), jehož organizace, příprava a v neposlední řadě samotné provedení v anglickém jazyce kladou vysoké nároky jak na ty, kteří se na něm podílejí tak samotné kurzanty.

Civilním personálem NATO jsou zaměstnanci velitelství a agentur NATO, kteří ve vojenských operacích za účasti NATO plní úkoly na velitelských stanovištích i samostatně v celém prostoru operace. Při plnění úkolu jsou často vystaveni stejným rizikům jako vojáci, s tím rozdílem, že nemají zbraň a tudíž nemají statut „kombatantů“, tzn. příslušníků ozbrojených sil s bojovým posláním.

Celkem 36 kurzantům včetně 5 žen, které čeká v průběhu týdne mimo nezbytné úvodní teorie především velmi náročný výcvik, se představili jeho hlavní organizátoři, a to náčelník Institutu rozvoje VeV – VA plukovník gšt. Karel Klinovský, náčelník Odboru přípravy do mírových operací podplukovník

Petr Dušátko, dále občanský zaměstnanec Jiří Nudčenko, pověřen veškerými organizačními záležitostmi a především pak instruktory, kteří budou mít v jejich přípravě ten rozhodující podíl.

Cílem kurzu je poskytnout znalosti a praktické dovednosti, potřebné k bezpečnému a úspěšnému nasazení ve prospěch misí a operací NATO v různých oblastech. Kurz byl ukončen slavnostním vyřazením v prostorách Divadelního sálu barokního zámku ve Slavkově u Brna dne 23. března v 17 hodin.

Kurz pro přípravu civilního personálu NATO

Rekapitulace vzniku a průběhu

V mezinárodní soutěži, vyhlášené zástupcem generálního tajemníka NATO pro lidské zdroje k pořádání Kurzu civilního personálu NATO před jejich vysláním do vojenských misí, zvítězila Česká republika. Rozhodující byla promyšlenost a komplexnost nabídky, materiální a výcvikové zázemí a zejména zkušenost našeho managementu a instruktorů. Dne 10. srpna 2006 pověřil náčelník

Generálního štábu AČR velitele Sil podpory a výcviku přípravou a realizací těchto kurzů v zařízeních Ředitelství výcviku a doktrín Krále Jana Lucemburského ve Vyškově. A to na základě rozhodnutí, že AČR je schopna připravit a provést tyto kurzy právě v posádce Vyškov, která má dlouholeté zkušenosti s přípravou osob pro činnost v krizových oblastech, kvalifikovaný a zkušený personál schopný vést kurzy v českém, anglickém a francouzském jazyce, kvalitní učebně výcvikovou základnu, včetně simulátorů a trenažerů a v posádce rovněž působící NATO JCBRN Defence COE.

Kurz byl vytvářen na základě žádosti Mezinárodního štábu Velitelství NATO o národní podporu v oblasti přípravy mezinárodního civilního personálu k nasazení v operacích a misích schválených Radou NATO. Cílem je poskytnutí znalostí a praktických dovedností, potřebných k bezpečnému a úspěšnému nasazení ve prospěch misí a operací NATO v různých oblastech.

V prosinci roku 2006 byla zahájena etapa, jejímž cílem bylo vytvořit organizační a materiální podmínky pro úspěšné provedení prvního kurzu. Teoretická výuka a praktický výcvik

jsou zaměřeny zejména na mezinárodní humanitární právo ve vztahu k mírovým operacím a misím NATO, zdravotnická příprava, topografická a ženíjná příprava, taktická příprava – zásady přežití v neznámém (nepřátelském) prostředí, spojovací příprava. V únoru 2007 navštívili posádku Vyškov LTC Angel Valcarcel z ACT Norfolk, USA, Dr. Jacopo Siani z JFC Neapol (Itálie) a pan Hans Voets z JFC Brunssum (Holandsko). Cílem bylo seznámit hosty s vysokou úrovní připravenosti pro 1. běh Kurzu civilních zaměstnanců NATO do misí.

Dne 17. dubna 2007 se právě v těchto prostorách uskutečnil ceremoniál certifikace prvních 22 absolventů NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE, za přítomnosti sekretáře generálního tajemníka NATO Douglase Dempstera a zástupce velitelství NATO v Norfolku plukovníka Karola Miloše. V závěru podepsali sekretář generálního tajemníka NATO Douglas Dempster a tehdejší ředitel Ředitelství výcviku a doktrín Krále Jana Lucemburského brigádní generál František Maleninský dvoustranný dokument „Technické ujednání pro realizaci výcviku civilního personálu NATO do misí“.

Na základě prezentované vysoké úrovně lektorů a instruktorů a vzhledem k vysoké kvalitě zabezpečení teoretické a zejména praktické přípravy byl kurz akreditován u Vojenské akademie ve Vyškově dne 25. května 2007 náčelníkem štábu Spojeneckého velitelství pro transformaci v Norfolku a stanoven jako povinný kvalifikační předpoklad pro

všechny civilní pracovníky NATO, u kterých se předpokládá působení v oblastech operací NATO.

Dne 11. září 2008 se příslušníci Vojenské akademie ve Vyškově (VAV), kteří se podíleli na realizaci Kurzu pro přípravu civilních pracovníků NATO před vysláním domisí od samého počátku (mjr. Ing. Jiří Adamec, nrap. Ondřej Kryštof a Ing. Jiří Nudčenko) zúčastnili pracovního jednání na Mezinárodním štábu Velitelství NATO v Bruselu. Součástí bylo i přijetí u Generálního tajemníka NATO pana Jaapa de Hoop Scheffera, který poděkoval přítomným a jejich prostřednictvím i všem, kdo se na přípravě civilního personálu NATO podílejí. Generální tajemník podtrhl význam tohoto úkolu a ocenil úroveň, které bylo při jeho plnění dosaženo. V závěru vyjádřil přesvědčení, že příprava bude nejméně stejně úspěšně pokračovat i v budoucnosti, kdy v rámci reorganizačních změn v AČR převzalo zodpovědnost za organizaci těchto kurzů Velitelství výcviku – Vojenská akademie (Odbor přípravy do mírových operací Institutu rozvoje).

O vysoké úrovni tohoto kurzu svědčí i další pochvalná slova, tentokrát z úst pana Alfreda Mikolascheka – Portfolio Managera NATO C3 Agency, která vyslovil mimo jiné při závěrečné řeči slavnostního ceremoniálu vyřazení absolventů NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE v loňském roce, kdy jej označil jako „Great training presented in excellent English“ včetně všech instruktorů, kteří se na něm podíleli.

V loňském roce navštívili poslední den polního výcviku NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE ve Vojenském výcvikovém prostoru Dědice také zástupce náčelníka štábu (ACOS J1) SHAPE brigádní generál Jan Peter Spijk a asistent generálního tajemníka NATO pro výkonné řízení pan Douglas Dempster, který část zaměstnání absolvoval osobně s účastníky.

V současné době je kurz tvořen třemi dny přednášek, poskytujících teoretické znalosti a některé základní praktické dovednosti v různých předmětech v trvání 7-8 hodin denně a 2 dny intenzivního polního výcviku k prověření dovedností a znalostí pod tlakem scénáře reálné mise. Obsahem teoretické výuky a praktického výcviku jsou například současné zkušenosti z konkrétních oblastí operací, minové nebezpečí, topografie, základní znalosti a dovednosti v první pomoci, základy ochrany při pobytu na základně, přesuny, dovednosti a znalosti nutné pro přežití, psychologické aspekty misí a s nimi spojeného stresu a psychologické aspekty zajetí, ochrana proti chemickému, biologickému, radiačnímu a nukleárnímu nebezpečí a jiné.

NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE absolvovalo již více než 400 civilních zaměstnanců z velitelství a agentur NATO.

*Autor: kapitánka Monika Nováková,
Velitelství výcviku – Vojenská Akademie, Vyškov
Foto: Olga Karaffová*

Výcvik specialistů

na Terénním pracovišti Vyškov – Kamenná chaloupka

Výcvik chemických specialistů z ABC Abweherschule Korneuburg, který se uskutečnil na Terénním pracovišti Vyškov – Kamenná chaloupka ve dnech 1.–4. 3. 2010, navázal na již deseti-letou spolupráci mezi rakouskou a českou armádou. Na zabezpečení výcviku se významnou měrou trvale podílí VA Vyškov, která poskytuje nezbytný logistický servis, jako je využití parkovacích ploch v kasárnách, umožnění ubytování a stravování ve vojenských objektech, propůjčení kinosálu, provádění odběrů krve na posádkové ošetřovně apod.

Výcviky rakouské armády probíhají na základě bilaterální smlouvy o dvoustranné spolupráci mezi MO AČR a MO rakouské armády a sportu a uzavřené smlouvy s VOP-026 Šternberk, s. p., který je od konce minulého roku vlastním TP Vyškov – Kamenná chaloupka. Výcviky v roce 2010 s rakouskou armádou jsou plánovány v pětítýdenních turnusech v celkovém počtu cca 500 osob.

Výcvik proběhl podle předem připravených metodik rakouské armády formou nepřetržitého výcviku (6–8 hodin denně) jednotlivých skupin začleňovaných v rámci integrovaného systému se zaměřením na detekci, odběr vzorů a jejich analýzu v pojezdých analytických prostředcích a dekontaminaci osob

í techniky v polních podmínkách. Tento způsob výcviku je vysoce efektivní a řídicí organizační štáb rakouské armády tak mohl plně využít přiděleného času ke kompletnímu zvládnutí zadané tématiky jednotlivců, osádek i jednotek.

Kromě rakouské armády je v roce 2010 plánován výcvik celé řady jiných zákazníků. Během roku se zde vystřídají inspektoři z OPCW z Haagu, hasiči pražského metra a ostatní ozbrojené složky z různých států světa organizované v mezinárodních organizacích. Hlavní důraz je položen i na výcvik specialistů AČR. Na základě podepsané smlouvy s VOP-026 Šternberk, s. p. budou specialisté AČR na TP Vyškov – Kamenná chaloupka cvičit v roce 2010 v pěti týdenních turnusech a výcviku se zúčastní cca 200 osob.

Text: Ing. Martin Brázda, foto: archiv

NÁVŠTĚVA z Texaské národní gardy

Dne 24. 2. 2010 navštívil Velitelství výcviku – Vojenskou akademii velící seržant Texaské národní gardy CSM Juan Morales v doprovodu vrchního praporčíka AČR nadpraporčíka Miroslava Švadleny. V posádce Vyškov ho přivítal velitel VeV – VA plukovník gšt. Jaromír Zůna.

Po krátkém přivítání mu byla prezentována praporčíkem Jaromírem Šalplachtou historie a současnost posádky Vyškov. CSM Morales byl seznámen se strukturou VeV – VA, její činností a úkoly jednotlivých institutů. Po této prezentaci shlédl Muzeum Vojenské akademie „Hranických akademiků“ ve Vyškově. Dalším bodem programu jeho návštěvy byla ukázka Centra simulačních a trenažerových technologií. Zde se výkladu ujal praporčík Libor Tesař a vyčerpávajícím způsobem ho seznámil s využitím a možnostmi tohoto centra. CSM Morales vyjádřil obdiv nad variabilitou využití jednotlivých trenažerů. Dále shlédl výuku praporčíka Marka Javůrka u Institutu dopravní výchovy (IDV) a vyzkoušel si simulátor převrácení vozidla. Po společném obědě v restauraci U krále Jana Lucemburského následovala návštěva výuky Oddělení přípravy dělostřelectva. Major Jiří Palička vedl přípravu řídicího štábu příslušníků 13. db, 72. mpr a vrchního praporčíka minometné baterie 41. mpr. Náplní této výuky bylo vyžadování palebné podpory v operaci ISAF. Zde měli možnost příslušníci dělostřelectva s CSM Moralesem pohovořit o odlišnostech výcviku a praxe v AČR a TNG.

Na závěr své návštěvy CSM Morales poděkoval za prezentaci posádky Vyškov a vyjádřil zájem o rozšíření spolupráce mezi TNG a VeV – VA.

Text: nrap. Libor Pliešovský, foto: Olga Karaffová

Kurz CONAMS

Kurz pro přípravu osob k výkonu funkcí ve strukturách NATO a EU – CONAMS se konal u VeV – VA ve dnech 8.–18. 3. 2010.

Kurzy CONAMS jsou prováděny v souladu s požadavky přijatými ČR vůči NATO na národní přípravu osob vysílaných na zahraniční pracoviště a jsou organizovány od roku 1997 a plánovány VeV – VA Vyškov v součinnosti s ŘeZA MO, které je současně jeho zadavatelem a jsou zveřejňovány ve Věstníku MO.

Za dobu konání došlo na základě získaných zkušeností z působení našich příslušníků na ZP NATO několikrát k úpravě délky trvání kurzu. V roce 2009 byl kurz CONAMS poprvé uskutečněn ve své 14denní podobě (oproti původním 3 měsícům).

Na lektorské činnosti se kromě VeV – VA podílí i další součásti AČR: ŘeZA MO, SPS MO, SOC MO, VZ MO, SOPS MO, Úř OSK SOJ MO, Úř ProS MO, OVZdr MO, OB MO, ÚJP Vyškov, 103. str. CIMIC atd.

Cílem kurzu bylo seznámit účastníky, připravující se na působení ve funkcích na zahraničních pracovištích (ZP) NATO a EU, s organizační strukturou, úkoly

a rozvojem AČR do roku 2020, s místem a úlohou AČR v systému IZS, s nasazením AČR v zahraničních operacích NATO a EU v roce 2010 včetně výhledu do dalších let. Účastníci kurzu CONAMS byli také seznámeni s bezpečnostní strategií ČR, bezpečnostní situací v Evropě, na Středním východě a v Africe, a také s úkoly NATO a EU a jejich vojenskou strategií.

Nedílnou součástí byla i samotná příprava na vyslání, finanční a rodinné zabezpečení během působení příslušníků AČR v zahraničí a také přezkoušení ze znalosti anglického jazyka na ÚJP Vyškov.

Součástí kurzu a velkým přínosem bylo předání zkušeností z působení na zahraničních pracovištích příslušníků AČR, kteří tam v současnosti působí. Jednalo se o plk. Baxu (ZP Brusel), pplk. Jánského (ZP Brunssum) a pplk. Svobodu (ZP Heidelberg).

Kurz byl zakončen slavnostním předáním osvědčení o absolvování 29 příslušníkům AČR náčelníkem I Ro plk. gšt. Ing. Karlem Klinovským a pplk. Ing. Jaroslavem Moutelíkem z ŘeZA MO.

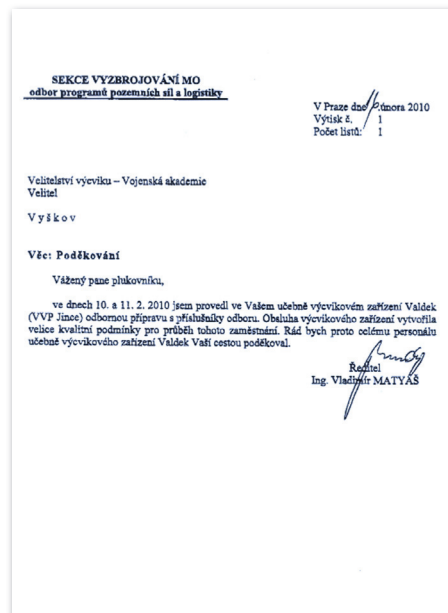
Text: Ing. Josef Pešek

Foto: Olga Karaffová

KURZ CONAMS 8. - 18. 3. 2010

DOPISY OD VÁS

Institut dopravní výchovy AČR připravuje extrémní výcvik v terénu

Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově je významnou vzdělávací institucí pro přípravu personálu. Zdejšími základními i odbornými kurzy prochází většina příslušníků armády. Tyto podmínky evokují stálou snahu o rozšiřování a zlepšování existujících vzdělávacích programů. Zároveň je věnována značná pozornost zajištění neustálého zlepšování efektivity výcviku. To vede k dynamickému přizpůsobování vyučování a výcviku novým potřebám vojenských útvarů pro činnost na území ČR i v zahraničních misích. V popředí tohoto trendu kráčí Institut dopravní výchovy. Dokladem toho může být promyšlená a komplexní příprava zavedení nového potřebného kurzu.

Projekt TERÉN

Jedná se o krycí název komplexu složitých přípravných kroků k etablování nového specializovaného kurzu pod názvem „Řízení vojenských vozidel v extrémně těžkém terénu“. Takový typ výcviku řidičů v AČR zatím není obvyklý, avšak poptávka od vojenských útvarů existuje. Jeho uplatnění lze najít např. při přípravě řidičů do mírových misí. Zajištění funkčnosti takto náročného programu však není jednoduchou záležitostí a vyžaduje řadu postupných přípravných kroků. Lze sem zahrnout tvorbu koncepce kurzu, přípravu personálu IDV, zpracování specializovaného lekcního fondu, vybudování cvičiště řízení v extrémním terénu a vytvoření nabídky výcviku pro vojenské útvary AČR. Dosud byla realizována tvorba koncepce a příprava personálu IDV. Již nyní jsou však připraveny ostatní fáze, které na ně v krátkém časovém sledu naváží tak, aby nový výcvik

kový program mohl být nabízen již pro příští rok.

Příprava personálu IDV

V závěru minulého roku se náčelníkovi IDV podařilo zajistit pro vybrané příslušníky institutu možnost absolvování výcviku v řízení vozidel v extrémním terénu. Pořádající institucí zmíněného výcviku byla společnost LIBROS s.r.o. Ostrava, která disponuje několika soutěžními týmy v seriálu závodů Tracktrial. Má tedy odborníky s dostatkem znalostí i praktických zkušeností, které lze převzít pro potřeby výcviku vojenských řidičů pro jízdu těžkým terénem.

V průběhu listopadu a prosince 2009 byly uskutečněny výcvikové turnusy pro instruktory a lektory IDV v řízení vozidel při překonávání extrémních terénních překážek. Teoretická část výcviku proběhla ve vzdělávacím centru LIBROS v Ostravě a praktické jízdy se uskutečnily ve Vřesinské roklí poblíž Ostravy-Poruby. Zde naše účastníky kurzu očekávaly opravdu příkré svahy a další terénní překážky (viz foto) s hlinitojílovitým povrchem, které se postupně učili překonávat. Je nutné podotknout, že pod vedením zkušených „terénních soutěžáků“ si všichni úspěšně osvojili nutné dovednosti a zejména získali praktické zkušenosti s jízdou s nákladními vozy v nevídaně obtížných terénních podmínkách.

Klíčem k úspěchu bylo především překonání psychického bloku, který se projevoval obavami z jízdy do strmého svahu, či ze sjíždění z velmi prudkého kopce. V krátkém čase se všichni účastníci výcviku vyrovnali s tím, že z kabiny vozu sledovali okolní stromy z ptáčích perspektivy a zároveň získali důvěru v terénní schopnosti vozidel Tatra. Při závěrečném hodnocení výcviku, které proběhlo formou soutěže, byl neúspěšnější Ing. Lutonský, který byl vyhlášen „mistrem extrémů“ IDV.

Zpracování lekcního fondu

Za základ lekcního fondu pro kurz řízení vojenských vozidel v extrémně těžkém terénu lze považovat skriptu nazvanou „Metodika řízení vozidel v extrémně těžkém terénu“, která jsou v současnosti rozpracována.

Věcný obsah skript řeší problematiku:

- technických systémů osobních a nákladních terénních vozidel, které umožňují zvýšení průchodnosti těžkým terénem;
- obsluhy podpůrných systémů automobilů;
- typů povrchu, profilů terénu a jejich charakteristiky;
- důležitých zásad řízení vozidla při překonávání terénních překážek.

Vybudování cvičiště

Velmi důležitým předpokladem pro zřízení popisovaného kurzu je vybudování specializovaného cvičiště, umožňujícího výcvik řízení automobilů při překonávání extrémních terénních překážek. Budování cvičiště bylo zahájeno projektovou přípravou. Momentálně pracovníci IDV provádějí rekognoskaci terénu v rámci VVP Dědice a vyhledávají nejvhodnější prostory, které by umožnily postupné vybudování potřebných typů překážek při respektování potřeby minimální nákladovosti. Předpokladem je, že většina prací bude provedena svépomocí

a s využitím již existujících zdrojů posádky Vyškov. První realizovanou překážkou by měla být „terénní vlna“, umožňující cvičit řídicí disciplíny jako je vyjíždění a sjezd extrémního stoupání, překonání terénního horizontu, zmařený výjezd do stoupání apod.

Nabídka kurzu pro útvary a současti AČR

Předpokladem je, že veškeré uvedené přípravné činnosti budou dokončeny v letošním roce. Na základě tohoto výsledku bude možno nabídnout provádění kurzu útvarům a zařízením AČR již

pro výcvikový rok 2011. Popsaný výcvik by měl zlepšit připravenost armádních řidičů pro překonávání těžkého až extrémního terénu, což lze dobře využít při plnění úkolů v mírových misích, ale i ve vojenských výcvikových prostorech na území České republiky. Zvýšení průchodnosti vojenských vozidel těžkým terénem může mít ve svém důsledku kladný vliv na zlepšení taktických schopností celého útvaru.

*Text: Ing. Bedřich Sedlák, IDV
Foto: prap. Petr Hrušický, IDV*

Předání objektu

Dne 16. března 2010 byl za přítomnosti velitele VeV – VA slavnostně otevřen zrekonstruovaný objekt sociálního zařízení na stadionu v areálu kasáren Dědice. Stavební práce na objektu probíhaly koncem loňského roku. Firma EVON s. r. o. odvedla práci kvalitně a v určeném termínu v částce 1 780 771,- Kč. Poděkování patří VUSS Brno za umožnění realizace stavebních prací v požadovaném rozsahu.

Sociální zařízení ať slouží všem, kdo využívají přilehlé sportovní plochy, a ať nadále slouží v kvalitě, v jaké bylo dáno do užívání.

*Text: Ing. Jana Mrázová
Foto: Olga Karaffová*

Kurz učitelů řidičů automobilů

Řada aktivit Institutu dopravní výchovy je i v tomto roce zaměřena na zlepšení stavu v oblasti přípravy řidičů a bezpečnosti provozu vozidel ozbrojených sil. K těm odborně složitějším patří specializační kurz učitelů řidičů automobilů. Záměrem tohoto článku je podat ucelené informace o vstupních požadavcích, průběhu i závěrečné zkoušce kurzu, jehož poslední běh skončil 5. března 2010.

Zájemci o účast v kurzu musí splnit požadavky vyplývající ze zákona č. 247/2000 Sb., a jeho prováděcí vyhlášky č. 167/2002 Sb., – tedy dosáhnout věku alespoň 24 let, doložit ukončené střední vzdělání, zakončené maturitní zkouškou, a předložit kladné hodnocení dopravně psychologického vyšetření pro učitele autoškol. Řidičským průkazem pak doložit nejméně tříleté držení řidičského oprávnění skupiny nebo podskupiny, k jehož získání budou provádět výcvik. V průběhu kurzu je ještě třeba výpisem z evidenční karty řidiče osvědčit, že v posledních třech letech neměli uložen trest zákazu řízení motorových vozidel.

Všichni posluchači uvedené požadavky splnili. Teď ještě bylo nutné, aby se plně soustředili na 230 hodin výuky a výcviku, které je v následujících osmi týdnech čekaly. Získat úplné profesní osvědčení, které jeho majitele opravňuje v jakékoliv autošcole na území ČR

působit jako učitel teoretické výuky i jako instruktor výcviku, rozhodně není jednoduché ani pro řidiče s rozsáhlou praxí.

Teoretická výuka se proto zaměřuje především na předměty jako zásady pedagogiky a rétoriky, dopravní psychologie, legislativa a její výklad, teorie řízení a zásady bezpečné jízdy, ovládání a údržba vozidla.

Praktický výcvik se soustředí na vštěpování správných metodických postupů při provádění výcviku v řízení vozidla na řidičském trenažéru, na autocvičišti i při řízení vozidla v silničním provozu a rovněž při praktické údržbě vozidla.

V druhé polovině kurzu bylo prosté vstřebávání informací vystřídáno náročnou přípravou na individuální vystoupení. Jejich význam spočíval v tom, že posluchač v každém předmětu kurzu prováděl přednášku na předem stanovené téma a jeho kolegové se podíleli na hodnocení, zda dodržel veškeré didak-

tické zásady a naplnil formální i obsahovou stránku dané výukové tematiky. Pro zafixování získaných odborných poznatků a prohlubování vědomostí a dovedností, potřebných pro učitele autoškol, je to velmi účinná metoda, ale pro většinu posluchačů představují výstupy tu nejtěžší noční můru.

Vydechnout budoucím učitelům nedaly ani hodiny při vedení praktického výcviku v řízení osobního automobilu. Při něm měli jako instruktoři jízdy vést svého „žáka“ v reálném silničním provozu, hodnotit jeho řidičské návyky, upozorňovat jej na chyby a pomáhat mu nedostatky ihned napravovat. Při tomto druhu výcviku zkušení učitelé IDV imitovali adepty získání řidičského oprávnění i s jejich častými chybami, takže o horké chvíle bylo postaráno. Účastníci kurzu si tím rychle zvykli, že je třeba být stále ve střehu.

Cílem veškeré této přípravy bylo co nejlépe připravit absolventy kurzu na složení náročných závěrečných zkoušek před zraky přísné zkušební komise, složené ze dvou pracovníků Odboru dopravy Krajského úřadu Jihomoravského kraje, zkušební komisaře z MÚ Vyškov a doplněné třemi učiteli IDV.

O náročnosti celé závěrečné zkoušky svědčí fakt, že byla provedena z celkem osmi předmětů.

Úvodní psychicky náročná přezkoušení z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy proběhlo formou elektronického testu totožného s testy pro přezkušování řidičů. Podstatný rozdíl byl však v tom, že naši absolventi nesměli udělat ani jedinou chybu, což se jim také podařilo.

Po vylosování otázek a třicetiminutové lhůtě na přípravu následovala čtyři vystoupení na učebně. Při výkladu předpisů o provozu na pozemních komunikacích bylo třeba předvést metodicky správnou, logicky uspořádanou a dostatečně názornou přednášku na vybrané téma. „Křížovým výsledkem“ je absolventy označováno přezkoušení z předpisů souvisejících s předpisy o provozu na pozemních komunikacích a provádění jejich výuky, kde uchazeči o profesní osvědčení museli odpovědět na řadu konkrétních dotazů členů komise a prokázat svou orientaci v přibližně šedesáti legislativních normách. Přezkoušení z ovládání a údržby vozidla

a provádění jejich výuky znamenalo vysvětlení technických řešení, principů činnosti a údržby jednotlivých technických celků, používaných v konstrukci vozidla. Nemalé starosti způsobilo přezkoušení z teorie řízení a zásad bezpečné jízdy. Kromě dobré motivace v úvodu vystoupení žádají totiž členové komise o názorné vysvětlení detailů a uvedení vhodných příkladů z řídicí praxe.

Poslední tři části zkoušky mají praktický charakter a probíhají u přistavené techniky. Praktická údržba vozidla od uchazečů vyžadovala přímo na vozidle ukázat a detailně vysvětlit funkci a také způsob ošetřování určených konstrukčních celků. Při zkoušce z vedení praktického výcviku v řízení vozidla Škoda Felicia nebyla po celých 30 minut nouze o dramatické okamžiky. Bylo to tím, že člen komise umně vytvářel v silničním provozu problémovou situaci, na které musel uchazeč okamžitě reagovat buď slovně nebo zásahem do řízení či pedálů vozidla. Poslední přezkoušení se týkalo praktického ovládání vozidla, při kterém musel uchazeč předvést vzornou jízdu s vozidlem příslušné skupiny svého řídicího oprávnění – jezdilo se tedy s autobusem, vozidlem Tatra 810 a Tatra 815 6×6 s přívěsem. A protože se počasí při zkoušce vylepšilo, bylo možno přezkoušet na našem motocyklu BMW 750 i dva uchazeče o profesní osvědčení na skupinu A.

Díky příkladnému přístupu uspěli tentokrát všichni uchazeči již v řádném termínu, a tak útvary AČR byly obohaceny o další dobře připravené odborníky k provádění výcviku a školení vojenských řidičů. Zároveň se tak jedná o dílčí příspěvek příslušníků IDV k zajištění vyšší úrovně bezpečnosti provozu vozidel AČR.

Text a foto: Ing. Jan Lutonský, IDV

Zdravotní příprava v rámci kurzů IDV

Institut dopravní výchovy AČR (IDV) je v současné době jediným zařízením AČR určeným k zabezpečení výcviku řidičů kolové a pásové techniky. V jednotlivých kurzech, které jsou u IDV organizovány, jsou řidiči připravováni z technických předmětů, zásad bezpečné jízdy, pravidel silničního provozu a také ze zdravotní přípravy a zásad poskytování první pomoci. Tuto zdravotní přípravu zabezpečuje zdravotnický instruktor IDV prap. Alena Veletová.

Výuka zdravotní přípravy je prováděna s využitím nejnovějších lékařských metod a je doplňována praktickými ukázkami a nácvikem provádění první pomoci. K přiblížení se co nejvíce reálným podmínkám autonehod a následnému ošetřování jednotlivých zranění je při výcviku využívána souprava masování k imitaci poranění.

Tento speciální výcvik zdravotní přípravy není prováděn pouze na učebně, ale také při praktických zaměstnáních s technikou. Zde jsou řidiči připravováni na konkrétní reálné situace, se kterými se mohou v rámci své řídicí praxe setkat. Provádí se simulace dopravní nehody, kdy je nutné provést vyproštění zraněných osob z vozidla a následně jim poskytnout první pomoc. K tomuto

je, mimo jiné, využíván také simulátor převrácení vozidla.

Účastníci kurzu tak mohou aplikovat získané vědomosti z teoretické části přímo v praxi.

Tyto speciální metody a formy provádění zdravotní přípravy u IDV jsou na základě jejich vysoké úrovně a atraktivnosti vyžadovány i dalšími vojenskými útvary a zařízeními AČR. Cílem provádění zdravotní přípravy v kurzech IDV je všestranně vycvičit vojenského řidiče, který v případě nenadálé situace bude schopen poskytnout první pomoc a zachránit tím lidský život.

Text: kpt. Ing. Jiří Kubín

Foto: Olga Karaffová

AKTUALITY ze Školního praporu

VeV – VA: Uděleny první stříbřité odznaky absolventa kariérového kurzu

níka gšt. Jaromíra Zůny absolventské certifikáty, přičemž nejlepším posluchačem byl vyhlášen praporčík Jiří Hubatka. Vyřazení posluchači praporčíckého kurzu pak byli navíc dekorováni stříbřitým odznakem absolventa kariérového kurzu VeV – VA, který je nově udělován spolu s dekretem po úspěšném absolvování praporčíckého kurzu, zatímco vyřazení rotmistři si budou muset na jeho bronzovou variantu ještě počkat, neboť podmínkou pro jeho získání u rotmistrovského sboru je až úspěšné absolvování kurzu veliteli družstev.

Odznak absolventa kariérového kurzu je dokladem a vnějším symbolem absolvování kariérového kurzu, který slouží k naplnění kvalifikačních požadavků předepsaných k výkonu funkcí na jednotlivých systemizovaných místech. Poprvé byl udělen ve zlatém provedení úspěšným absolventům důstojnického kurzu 30. listopadu 2009. Odznak byl zřízen jako součást nově budovaných tradic, obřadů a zvyklostí. Jeho udělování vyjadřující návrat k historickým tradicím Vojenské akademie v Hranicích má přispět ke zvýšení prestiže rezortní školy MO, ke zvýšení pocitu hrdosti a sounáležitosti s institucí, která jim poskytuje vojenské vzdělání a připravuje pro službu v profesionálních ozbrojených silách. Je obdobou odznaku absolventa vysoké školy.

Dne 26. února 2010 se v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice ve Vyškově za přítomnosti hlavních funkcionářů, příslušníků Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) a hostů uskutečnilo pod vedením školního praporu letošní první slavnostní vyřazení posluchačů kariérových kurzů, na kterých spolu se školním praporem participoval Institut vzdělávání VeV – VA.

*Text: kapitánka Monika Nováková,
tisková a informační důstojnice VeV – VA*

Foto: Hana Jurčová

Téměř 50 úspěšných absolventů (38 praporčíckého kurzu a 11 rotmistrovského kurzu) tak po dvouměsíčním teoretickém i praktickém úsilí, vrcholícím komplexním polním výcvikem a složením závěrečných zkoušek, převzalo z rukou velitele VeV – VA plukov-

Zahájen Kurz štábních praporčíků

Dne 1. března 2010 v prostorách klubovny Školního praporu (ŠkPr) Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA) ve Vyškově přivítal zástupce velitele ŠkPr kapitán Petr Sláma spolu s velitem roty ŠkPr kapitánem Jiřím Gregorem nové posluchače Štábního praporčíckého kurzu.

Posluchačům se představili také zástupci Institutu vzdělávání (IVZ) z Oddělení vševojskové přípravy, a to major Stanislav Dorušák, který je jako náčelník tohoto oddělení garantem kurzu štábních praporčíků, a major Rostislav Juppa, který zastřešuje převážnou část výuky v tomto kurzu. Za Oddělení psychologicko-pedagogických služeb Institutu rozvoje (IRo) mezi nové posluchače zavítala jeho náčelnice kapitánka Darina Záchová.

Do tohoto nejvyššího praporčíckého kariérového kurzu nastoupilo pouze devět posluchačů, což je proti minulému roku pouze zlomkové množství. Pevně věřím, že tento faktor příznivě ovlivní kvalitu výuky, při které tak budou mít učitelé větší prostor pro individuální práci s jedinci. Posluchači jsou v tomto dvouměsíčním kurzu připravováni na štábní práci stupně prapor. Získané znalosti si prověří v závěru kurzu při cvičení, které proběhne v prostorách Centra simulačních a trenažerových techno-

logií (CSTT) Brno a u závěrečné zkoušky. Úspěšní absolventi pak převezmou absolventské certifikáty při slavnostním vyřazení 30. dubna 2010.

Mnoho úspěchů v průběhu kurzu a při závěrečné zkoušce přeje vrchní praporčík Školního praporu nadpraporčík Pavel Šugárek.

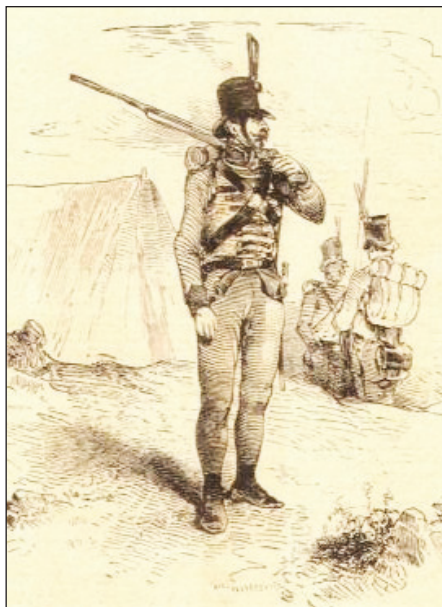
Text: nadpraporčík Pavel Šugárek,
vrchní praporčík ŠkPr
Foto: Olga Karaffová

Základní důstojnický kurz v Moravském kantonu

Čtyři Základního důstojnického kurzu ZD0071 a ZD0081 byly sloučeny v jednu četú podle předem známého scénáře, který vyhlásil určený velitel čety. Tím začal v pořadí druhý komplexní výcvik, který byl zaměřen na práci v četě. Velké překvapení nás čekalo hned na úvod. Bylo nám oznámeno, že naše velké polní se nám stanou po celou dobu našimi milenkami, což znamenalo je mít stále u sebe a každý přesun absolvovat s touto zátěží. A zrovna jich nebylo málo. První den začal přesunem pod taktickým námětem, kde bylo naše ohrožení ze strany protivníka a první zkouška reakce na nastřelení. Pod přísnými dohledy našich instruktorů (kpt. M. Ambrože a kpt. J. Pěničky) jsme tuto situaci zvládli. Dorazili jsme na místo určení, kde nás čekal další úkol. Úkolem bylo zplánovat útok proti vyčleněné skupině osob a dobít určené místo. Po dlouhém boji byla akce ukončena. Následovalo okamžité vyhodnocení a sdělení si doplňujících informací, co ještě zlepšit a jak být dokonalejší. Poté opět následoval pochod do našeho základního tábora, kde byla pauza na oběd. Po vydatném obědě jsme se vrhli na improvizované přístřešky. Ten, kdo čekal volný a klidný večer v promrzlém spacáku, se velice zmyšlil, protože páni instruktoři si na nás vymysleli noční orientační přesun s vysazením v neznámém terénu. Doprava na ona místa byla zajištěna na zaplachtované korbě. Poté, co se všichni vrátili (někteří s menší časovou ztrátou), se provedlo zajištění tábora s pravidelnými hlídkami a šlo se spát. Druhý den po probuzení bylo provedeno zničení tábora a odsun na stanoviště, kde byla akce MEDEVAC. Aby bylo patrné, že se jedná o pravá zranění, bylo provedeno nalíčení figurantů. Po zvládnutí odsunu zraněného se četa vydala na přesun na další záchytný bod, kde měly být dány další povely. Cestou se četa měla dostat do léčky, která obsahovala minové nebezpečí. Díky dobré práci všech členů se četa v této léčce neocitla. Na mírné odreagování nám bylo poskytnuto setkání s psychologem. Pak nám byl vydán rozkaz přesunout se a uskutečnit léčku a získat důležité informace. Důležité informace byly získány a odevzdány v daný čas a na určitém místě se změnila situace ve scénáři a bylo řečeno, že na náš základní tábor může být spáchán útok. Také se tak stalo v ranních hodinách. Naším úkolem bylo co nejrychleji opustit prostor se všemi věcmi a dorazit do shromaždiště, které bylo předem určeno. Tato situace se ještě jednou opakovala. Po splnění úkolu nás čekal ještě jeden a to poslední přesun do vytoužených kasáren za teplou postelí...

Text: ppor. Václav Vonašek

AKTIVNÍ ZÁLOHY – nedílná součást armády

Počátek zeměbrany musíme hledat ve starých zemských hotovostech, převzatých z feudálního branného systému. Snaha povolávat k obraně obyvatelstvo byla i v dobách, kdy se války účastnili výhradně žoldnéři a později i po vzniku stálých armád.

Za druhé slezské války byla v Čechách zřízena milice v síle 24 praporů a na Moravě byla proti Turkům a uherským povstalcům často svolávána zemská hotovost.

Ale až za napoleonských válek v roce 1800 byla v Čechách zřízena tzv. Legie arcivévody Karla. V roce 1805 hrabě Wallis vypracoval návrh na vyzbrojení obyvatelstva k podpoře armády, ale rychlý sled událostí toho roku, ukončený porážkou Rakouska u Slavkova, zabránil tento návrh realizovat.

Až v roce 1808 tato myšlenka trvalého zapojení ozbrojeného obyvatelstva do obranného systému země byla pod tlakem dalšího hrozícího konfliktu s Francií uskutečněna. Císařským patentem z roku 1808 byla v Rakousku zřízena zeměbrana v síle 150 praporů, z toho připadalo na Čechy 55 praporů a na Moravě a Slezsku 24 praporů. Organizace zeměbrany měla ryze teritoriální charakter, tím byl umožněn výcvik, zjednodušena evidence a urychlena pohotovost. Zeměbranceké prapory byly vyzbrojeny

a cvičeny jako řadová pěchota. K této povinnosti byli povoláváni muži od 18 do 45 let. Tyto prapory byly v době míru povolávány ke společnému cvičení jednou za rok. Osvobozena od této povinnosti byla šlechta, státní úředníci a provozovatelé zdanitelných živností.

Tento systém vydržel téměř až do konce Rakousko-Uherské monarchie.

Současný systém aktivních záloh začal vznikat v roce 1999 a z účastníků dobrovolných cvičení postupně vznikala jádra útvarů aktivních záloh.

Útvary aktivních záloh začaly být systematicky budovány od roku 2002.

V jednotlivých krajích vznikly krajské pěší roty, které jsou určeny zejména k pomoci při živelných pohromách a k ochraně objektů důležitých pro obranu státu v rizikových situacích.

Dnes se aktivní zálohy u VeV – VA zdokonalují v odborných vojenských a velitelských dovednostech.

Dne 15. března 2010 nastoupilo dalších 25 příslušníků aktivních záloh do kurzu velitel pěší čety a zástupce velitele pěší čety AZ, z plánovaných 39 příslušníků. Od počátku roku 2010 absolvovalo kurzy pro velitele a specialisty pěších jednotek AZ u Školní roty odborných a speciálních kurzů Školního praporu VeV – VA celkem 113 příslušníků aktivních záloh.

Velitel ŠrOSpek2
kpt. Ing. Jaroslav Janůšek

Postupem času se francouzská revoluce s následným celoevropským, snad až světovým vlivem stala mým koníčkem. A najednou jsem pomalu začínal mít jasno.

Opomenu politický vývoj a vlivy této doby jako Občanský zákoník se svým uznáním práv jednotlivce, snahu o sjednocení Evropy byť pod francouzským diktátem nebo narušení feudálního panství na starém kontinentě.

Také přehlédnou hospodářství a průmysl se svými manufakturami nebo řepným cukrem, konzervami a parními stroji a spoustu dalších, na tu dobu udivujících věcí.

Zůstanu u válečnictví. Tento evropský kvas umožnil ve Francii vznik první všelidové armády pro obranu státnosti, vznikly a byly použity nové taktické a strategické prvky, které svoji účinnost a opodstatněnost mnohokrát prokázaly v bitevní vřavě a jsou použitelné i v současnosti. Vznikal nový důstojnický sbor založený na služebním postupu, vědomostech a zásluhách, ne na příbuzenské přízni nebo původu. To vše umožnilo vítězné tažení Francie Evropou. Postupem času

Nasajme atmosféru dějin VOJENSTVÍ

Vdobě nedávné, kdy byla naše armáda exotickou podívanou pro zástupce armád tzv. svobodného světa, kdy jedna delegace střídala druhou a návštěvy byly na denním pořádku v našich vojenských zařízeních, zaujalo mne, jaký zájem projevují tito naši budoucí spojenci o chvíli výhledu z pahorku Žuráň, od obelisku s bronzovou mapou Bitvy tří císařů. Přes určitě nabitý program plný ukázek a předvádění se vždy vyslovili přání navštívit a podívat se na tento kus moravské půdy, přeoraný děly a zkropený krví této bitvy. Nezáleželo na ročním období ani počasí. Moc mi to v té době nešlo do hlavy – co tam chtějí a proč tam jezdí?

evropské velmoci poučené z nezdarů přebíraly tyto faktory úspěchu a začleňovaly je do svých vojenských předpisů. Ztělesněním válečnického génia přelomu 18. a 19. století je neodmyslitelně Napoleon Bonaparte, císař francouzů Napoleon I.

A najednou mi to došlo – tito muži armád chtějí být aspoň na chvíli na místech, kde tento velký vojevůdce řídil své boje, aby ovlivnil celý v té době civilizovaný svět. Na autentickém místě s přivřenými víčky očí nasát atmosféru místa, kde se tvořily dějiny. V reálu porovnat myšlenky a činy válečníků, o kterých jen četli nebo se učili. Tato naše hrouda jim byla učebnicí válečnictví, která dnes motivuje mne.

Počátkem tisíciletí přitáhlo toto místo pozornost vojáků a posluchačů Vojenské akademie ve Vyškově. Po opatrných zájezdech a výletech po Slavkovském bojišti s postupnými návštěvami pamětných míst a muzeí a občasných přednáškách na Společenském klubu se zájem o tuto oblast zvýšil natolik, že jsem byl v říjnu 2009 osloven vrchními praporčíky, nadpraporčíkem Liborem Pliešovským a nadpraporčíkem Pavlem Šugárkem, abych provedl přednášku na Praporčickém klubu VeV – VA pro zájem-

ce z řad posluchačů tohoto vzdělávacího zařízení.

Hojná účast a zájem přítomných, kteří naplnili klub k prasknutí, mne překvapil a potěšil.

Následně mne oslovil kapitán Ing. Stanislav Balík a požádal mne, zda bych neudělal přednášku o důstojnickém sboru té doby v pevné výuce pro kariérový důstojnický kurz.

Stalo se to, v co jsem dlouho doufal. Příslušníci AČR i na nižších funkcích konečně chtějí znát, chtějí se postavit na Žuráň nebo Santon a v reálu porovnat myšlenky a činy válečníků, o kterých jen četli nebo se učili, a snad i s přivřenými víčky očí nasát atmosféru místa, kde se tvořily dějiny, aby přes pochopení minulosti pochopili současnost.

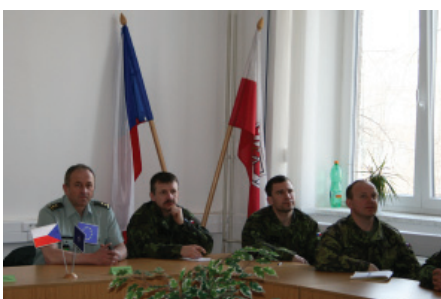
Velitel ŠROSpecK2 ŠkPr VeV – VA

Odborná příprava Důstojnického kurzu

na velitelství 53. brigády pasivních systémů a elektronického boje v Opavě

Na základě nabídky velitele 53. brigády pasivních systémů a elektronického boje (53.bPSEB) se dne 10. března 2010 uskutečnila v Opavě jednodenní odborná příprava posluchačů Důstojnického kurzu. Zaměstnaní se zúčastnilo rovněž pět učitelů a velitelů z Odboru kariérové přípravy a Školního praporu z VeV – VA.

Velitel brigády plk. gšt. Mgr. Petr Milčický v úvodní přednášce informoval přítomné o poslání brigády a její organizační struktuře. Dále objasnil základní charakteristiku elektronického boje (EB) s tím, že je to vojenská činnost, zahrnující použití elektromagnetické a směrované energie, vedená s cílem ztížit nebo znemožnit využití elektromagnetického spektra nepřítelem a řídit činnosti k zabezpečení efektivního využití elektromagnetického spektra vlastními silami.

V závěru svého vystoupení zdůraznil, že síly a prostředky EB jsou důležitou součástí bojové podpory velitele a elektronický boj má zásadní význam pro vedení operací. Může přinést rozhodující výhodu díky možnosti získávat informace o možnostech a záměrech protivníka a díky možnosti napadnout jeho klíčové systémy v rozhodující fázi boje.

V další části přípravy kpt. Ing. Šnajdárek problematiku elektronického boje dále rozvedl zejména na praktických příkladech ze soudobých válečných konfliktů. Podtrhl, že adekvátní úroveň schopností elektronického boje vyžaduje vysoce sofistikované technické systémy schopné účinně operovat v soudobém složitém prostředí. Klíčová je rovněž odborná úroveň personálu. Na příslušníky odbornosti EB jsou kladeny vysoké nároky. Podle jejich zařazení jsou požadovány znalosti problematiky šíření signálů, schopnost analýzy složitých signálů, technická zdatnost, rozsáhlé znalosti výzbroje, organizačních struktur, taktiky a zvyklostí protivníka. Aby technika a personál vytvořili účinný a efektivní nástroj, musí být

začleněni do struktur odpovídajících potřebám operace a musí být vytvořen efektivní systém řízení a velení tomuto systému. Zhodnotil ze svých vlastních zkušeností z mise z Afghánistánu, že úsilí věnované oblasti EB se vyplácí. Názorně popsal a vysvětlil prostředky a způsoby využití elektronického boje proti nástražným improvizovaným výbušným systémům nepřítele. V průběhu obou přednášek zazněla celá řada dotazů ze strany posluchačů kurzu.

V praktické části přípravy následovaly ukázky na sedmi pracovištích, které připravili příslušníci roty elektronického boje od 532. prEB pod vedením zástupce velitele roty npor. Ing. Knoblocha. Jednalo se zejména o mobilní prostředky určené k aktivnímu ovlivňování elektromagnetického spektra nepřítele.

Celkově lze konstatovat, že zaměstnaní splnilo svůj cíl, protože posluchači měli možnost seznámit se s problematikou elektronického boje od těch nejpovolanějších. Na základě dohovoru s velitelem brigády budeme i nadále pokračovat v započaté spolupráci mezi 53. brigádou a Odborem kariérové přípravy na Institutu vzdělávání při zabezpečování kvalitní přípravy budoucích důstojníků v oblasti elektronického boje. Zároveň do tematických plánů Důstojnického kurzu a Kurzu velitelů rot v rámci teoretické přípravy byla zařazena tematika EB, kterou budou vyučovat externí učitelé z 53. bPSEB. První zaměstnaní proběhne již v květnu 2010.

Text: pplk. Ing. Ivan Mráz, Ph.D.

MODELÁŘSKÝ KROUŽEK – VZDUŠNÝ CÍL

Na základě rozvíjení aktivit PSNJ u Školního praporu byla v lednu 2004 zahájena činnost modelářského kroužku. Začali se zde sdružovat modeláři různých odvětví jako jsou plastиковí, letečtí a lodní modeláři. Do tohoto kroužku mají možnost vstoupit zaměstnanci a posluchači VeV – VA. Kroužek prezentuje svou tvorbu na výstavách a ukázkách jak v areálu kasáren, tak i na veřejnosti. Podílí se na rozvoji výukových prostředků a zároveň se aktivně zúčastňuje výuky a výcviku.

Členové kroužku po dobu své zájmové činnosti od roku 2004 vytvořili výuková dioramata pro Odbor přípravy mírových operací. Na tomto projektu pracovali ve svém osobním čase kapitán Janúšek (ŠkPr), kapitán Ambrož (IVz) a nadporučík Šugárek (ŠkPr). Modeláři se rovněž aktivně zapojili do rozšíření expozice „Síně tradic“ na velitelské budově VeV – VA. Dali se do oprav plastických stolů na učebnách taktické přípravy. Svoji zájmovou činnost prezentují modeláři na výstavách, Dnech dětí, ukázkách pro veřejnost a na dalších akcích jako bylo „Otevírání prázdnin“ a „Slavkovské memento“. Pro podporu této zájmové aktivity vyčlenil velitel posádky modelářům místnost na internátu I-8. Vzhledem k tomu, že někteří členové kroužku aktivně využívají ploch letiště místního Aeroklubu, účastní se dobrovolných pracovních brigád při údržbě tohoto letiště.

Samostatnou kapitolou činnosti modelářů je rozvoj projektu „Vzdušný cíl“. Při jedné z pořádaných výstav byla zahájena spolupráce s Oddělením přípravy RLPz a PLRV, kdy zástupci tohoto oddělení požádali modeláře o zprovoznění dávno zapomenutého výukového prostředku. Jednalo se o jedno z posledních zařízení existujících v AČR, které v dřívější době sloužilo k výcviku obsluh protiletadlových kanónů PLdvK 30 mm. Zástupci OdPř RLPz a PLRV přišli s myšlenkou využití tohoto prostředku pro výcvik soudobých zbraní protiletadlového vojska. Modeláři řekli své „Ano“ a nastala pro ně spousta práce. Nejdříve se musel tento prostředek vypátrat, to se povedlo v centrálním skladu Štěpánov, kde se zároveň provedlo posouzení další perspektivy prostředku. Na základě tohoto posouzení se zpracoval projekt k modernizaci zařízení, který si vyžádal částku cca 20 000 Kč.

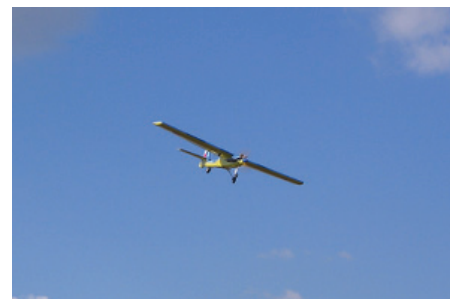

Tyto prostředky byly využity k pořízení nové řídicí rádiové soupravy, elektronického vybavení a dalšího materiálu nutného k rekonstrukci. Z původního vybavení bylo možno použít pouze skelet, veškeré elektronické vybavení soupravy bylo naprosto zastaralé, zkorodované a nefunkční. Schválením tohoto projektu a přeúčtováním zařízení nastala modelářům další práce, kdy v době svého osobního volna nadporučík Šugárek a kapitán Ambrož provedli celkovou rekonstrukci soupravy a využili svého modelářského umu a dlouholeté praxe ve stavbě a řízení dálkově ovládaných modelů letadel. V této chvíli musím připomenout, že právě letečtí modeláři byli v minulosti vybíráni k obsluze tohoto prostředku. Přišel dlouho očekávaný okamžik – duben 2006 – první zkušební vzlet a bezpečné přistání. „Povedlo se, letí!“ O zdaru byli okamžitě informováni zástupci protiletadlového vojska. Květen 2006: Výcvikový prostor Boletice – vojskové zkoušky RBS – 70: Letí „letadlo“, na odpovídající vzdálenosti je zachyceno pozorovatelem vzdušného prostoru, který s pomocí speciální aparatury zjistí potřebné informace. Tyto zašle v reálném čase do střediska řízení palby. Tam proběhne úloha rozdělení cílů a následně je datově vyslán povel na vybraný protiletadlový raketový komplet k ničení „letadla“. Komplet „letadlo“ ničí a ve stanoveném formátu, opět datově a opět v reálném čase hlásí výsledek zpět na středisko řízení palby (citát: pplk. Ing. Vlastimil Šlouf, Ph.D.). Při tomto vojenském cvičení se potvrdila využitelnost létajícího cíle při

praktickém výcviku protiletadlových odborností, kdy za minimální finanční prostředky na provoz a údržbu zařízení jsou modeláři z Vyškova ochotni a schopni pomáhat při základním výcviku obsluh protiletadlových zbraňových systémů v terénu, jako jsou S-2M, S-10MD, RBS-70 a aparatura vzdušného pozorovatele. Modeláři z Vyškova se již pravidelně účastní cvičení s 252. plou Strakonice. Dále rozvíjejí spolupráci s veliteli a modeláři ve Strakonici, pomáhají sdílením svých zkušeností při tvorbě vzdušných cílů přímo u tohoto útvaru. Model letadla je v současné době připravován pro nesení kamery a bude využíván k monitorování taktické činnosti cvičících jednotek v terénu.

Modelářský kroužek plně prokázal, že investice do něj vložené v rámci PSNJ a při tvorbě výukových prostředků nejsou marné a v konečném důsledku byly mnohonásobně vráceny zpět AČR.

Text: Vrchní praporčík ŠkPr
nprap. Pavel Šugárek
Foto: archiv

Klubové setkání dělostřelců „U krále Jana Lucemburského“

Klub České a Slovenské obce dělostřelecké při posádce Vyškov zorganizoval dne 22. února 2010 tradiční klubové shromáždění, které se uskutečnilo v salonku restaurace U krále Jana Lucemburského v areálu Společenského klubu Velitelství výcviku – Vojenské akademie na sídlišti Víta Nejedlého.

Zahájení klubového shromáždění provedl předseda klubu pplk. Ing. Ivan Mráz, Ph.D., který přivítal nejen členy klubu, ale i přítomné hosty. Zvláště ocenil účast příslušníků minometné roty z Přáslavic.

Akce se zúčastnilo celkem 18 členů klubu a hostů. Předseda klubu informoval členy klubu o cíli setkání a nastínil rámcový program klubu na nejbližší období.

Kromě přednášek, besed, klubových diskusí na aktuální a zajímavá témata přednesl návrh na další klubové akce, jako je účast na ostrých střelbách, návštěva Knihovny Karla Dvořáčka ve Vyškově, Muzea Vyškovska, návštěva Vojenského muzea v Lešanech, dělostřelecké tvrze HANIČKA a dalších atraktivních akcí, které bezesbýtku naplní klubovou činnost. Členové klubu přijali návrhy s uspokojením a pověřili předsednictvo klubu, aby jejich naplnění postupně realizovalo.

Hlavní náplní přednáškového cyklu daného dne však byla přednáška pplk. v zál. Ing. Jiřího Bílského na téma: Armádní generál Josef Šnejdárek – „český Patton“. Pplk. Bílský poutavě a se znalostí věcí přednesl přednášku o panu gen. Josefu Šnejdárkovi.

Pro méně znalé historie Československa jde o generála, jehož věhlas je v bývalém Československu, ve Francii, ale i jinde ve světě výrazný.

Šnejdárek se narodil v rodině mlynáře. Po absolvování kadetní školy vstoupil do rakousko-uherské armády. Sloužil

v Budapešti a Innsbrucku. Z rakousko-uherské armády odešel a vstoupil do francouzské Cizinecké legie, v jejíchž řadách se zúčastnil bojů v severní Africe.

V první světové válce Šnejdárek bojoval na západní frontě, byl několikrát raněn a vyznamenán. Působil v Československých legiích ve Francii.

Roku 1919 se Šnejdárek (jako francouzský občan) vrátil do Československa. Stal se velitelem československých vojsk operujících na Těšínsku a vedl Československou armádu v Sedmidenní válce s Polskem.

15. května 1920 se pokusili dva členové polské vojenské organizace Polska Organizacja Wojskowa z rozkazu jejího vedení Šnejdárka zavraždit. Šnejdárek v té době bydlel v Orlové, v bytě svého přítele ředitele spořitelny Mezery. Atentát se nezdařil – bomba údajně umístěná pod Šnejdárkovou postelí sice vybuchla, ale poškozen byl pouze dům.

Poté se stal velitelem divize v bojích proti Maďarské republice rad na Slovensku, kde zvítězil v bitvě o Zvolen a jeho vojska postupně obsadila část bývalých Uher. Nicméně až v roce 1927 Šnejdárek formálně odešel z francouzské armády a vstoupil do československé armády.

V československé armádě byl Šnejdárek jmenován armádním generálem a zemským vojenským velitelem na Slovensku. V roce 1932 dal rozkaz k opevnění bratislavské Petržalky betonovými bunkry. Zde také vyrostlo 9 objektů. V polovině 30. let byl penzionován.

Roku 1939 Šnejdárek odešel do Francie. Po obsazení Francie odešel do severní Afriky, kde i zemřel. Jeho ostatky byly v roce 1996 přeneseny z Casablanky do rodinného hrobu v Napajedlích.

V roce 1939 publikoval svou autobiografii nazvanou „Co jsem prožil“. Ta byla vydána znovu v roce 1994 pod názvem „Pochoduj, nebo zemři!“.

Pplk. v zál. Ing. Jiří Bílský sklídl za přednášku velký potlesk. Přednáška byla zajímavá, svým obsahem poutavá a nejen členové klubu ČaSOD získali nové znalosti a informace o výše zmiňované významné armádní a diplomatické osobnosti.

Klubová akce pokračovala volnou diskusí a výměnou názorů.

Velmi pozitivní je účast mladých příslušníků dělostřelectva – členů klubu, ale i dalších hostů na zmiňované akci. S uspokojením musíme konstatovat, že současná mladá generace dělostřelectva má zájem o činnost klubu, podporuje jej a akcí se pravidelně zúčastňuje. A to je smyslem a cílem činnosti klubu, který je deklarován i v organizačním řádu klubu.

Zpracovali:

plk. v zál. Ing. Miroslav Hřebíček, CSc.

pplk. Ing. Ivan Mráz, Ph.D.

Generál Josef Šnejdárek

Josef Šnejdárek (* 2. dubna 1875, Napajedla – † 13. května 1945, Casablanca) byl český vojenský důstojník, účastník první světové války, Sedmidenní války o Těšínsko a bojů na Slovensku proti Maďarské republice rad.

Zdroj:

<http://Josef Šnejdárek - Wikipedia, otevřená encyklopedie/>

OSOBNOSTI MĚSÍCE

160. výročí narození T. G. Masaryka

*„Věřím i já Bohu, že pro přejítí vichřic hněvu vlada věcí tvých se k tobě zase navrátí,
ó lide český.“*

*(ze slavného inauguračního projevu na Pražském hradě v prosinci roku 1918,
citace z Komenského Kšaftu Jednoty bratrské)*

Tomáš Masaryk, první prezident svobodného Československa, obnovitel československé státnosti po takřka třísetletém období v područí Habsburské monarchie, přichází na svět 7. března roku 1850 v Hodoníně jako syn kočího a kuchařky. Mladý Masaryk v letech 1864–1865 pracuje jako kovářský učeň, v letech 1865–1872 pak studuje na gymnáziích v Brně a posléze ve Vídni.

V letech 1872–1876 studuje Masaryk na univerzitě ve Vídni, kde na závěr studia získává titul doktora filozofie. Jeho dizertační práce nese název „Podstata duše u Platóna“.

Následující dva roky pak Masaryk pobývá jako soukromý učitel v Lipsku, kde se setkává s mladou Američankou, Charlottou Garrigue. S ní se pak – při své první cestě do Spojených států amerických – 15. března roku 1878 žení, zároveň připojuje její příjmení ke svému, od této chvíle se pak představuje jako Tomáš Garrigue Masaryk.

V roce 1879 se Masaryk habilituje spisem „Sebevražda jako hromadný společenský jev moderní civilizace“, následně pak sedm semestrů přednáší na Vídeňské univerzitě jako soukromý docent.

V roce 1881 publikuje Masaryk (německy) svoji revidovanou habilitační práci o sebevraždě, česká verze pak vyjde v roce 1904 pod názvem „Sebevražda hromadným jevem společenským moderní osvěty“.

Následujícího roku, tedy roku 1882,

je Masaryk jmenován mimořádným profesorem filozofie na nové české univerzitě v Praze, řádná profesura je mu pak udělena v lednu 1897.

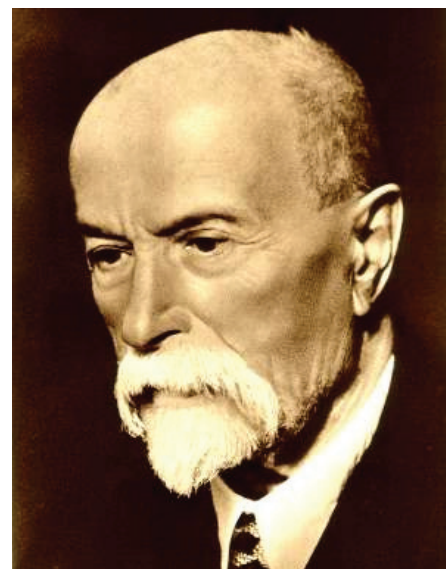
V roce 1883 zakládá Masaryk měsíčník „Athenaeum“, časopis věnovaný kritickému pohledu a zkoumání české kultury a vědy; v roce 1885 publikuje Masaryk své hlavní filozofické dílo, spis „Základové konkrétné logiky: Třídění a soustava věd“, o dva roky později pak vychází tento spis v rozšířené německé verzi.

Léta 1886–1888 jsou v Masarykově životě zajímavá tím, že skupina vzdělanců sdružená kolem jeho měsíčníku „Athenaeum“, odhaluje, že údajně staré rukopisy (známé Rukopisy zelenohorský a královédvorský mající dokládat ranou vyspělost středověké české kultury) jsou pouhými novodobými padělkami.

V roce 1887 navštěvuje Masaryk Rusko, kde diskutuje s L. N. Tolstým, kterého pak navštěvuje ještě v letech 1889 a 1910, odmítá přitom Tolstého učení o neodporování zlu.

V roce 1891 je Tomáš Garrigue Masaryk zvolen do vídeňského parlamentu jako poslanec za mladočeskou stranu, k níž se připojuje jako člen skupiny tzv. „realistů“ – v roce 1893 se pak poslanec Masaryk svého mandátu vzdává, důvodem je jeho nespokojenost s planým radikalismem mladočechů a s jejich vnitrostranickými půtkami.

Roky 1895–1898 jsou vyplněny v Masarykově životě intenzivní tvůrčí pra-

TOMÁŠ GARRIGUE MASARYK
(7. března 1850 – 14. září 1937)
Prezident osvoboditel

ci, a to prací zasvěcenou hlavně českým problémům – Masaryk formuluje své názory na problematiku českých dějin a předkládá český politický program, představuje se přitom jako politický myslitel, jehož názory mají pevný morální a náboženský základ – Masaryk postupně publikuje spisy „Česká otázka“ (1895), „Naše nynější krize“ (1895), „Jan Hus“ (1896), „Karel Havlíček“ (1896) a „Otázka sociální“ (1898).

V letech 1899–1900, v období tzv. hilsneriády (období antisemitských nálad v českých zemích po dvou soudních procesech s židovským mladíkem Leopoldem Hilsnerem obžalovaným z vraždy dvou křesťanských dívek) vede Masaryk kampaň proti rasovým předsudkům, zvláště pak proti pověrám o židovské rituální vraždě.

V roce 1900 Masaryk společně s některými svými stoupenci ze skupiny „realistů“ zakládá novou politickou stranu nazvanou Česká strana lidová (realistická) a později přejmenovanou na stranu pokrokovou. Masarykova strana ale nemá úspěch, v české politice má jen marginální, okrajový význam.

V roce 1902 cestuje Masaryk podruhé po Spojených státech, kde na univerzitě v Chicagu přednáší o české literatuře a historii a o obecných slovanských otázkách.

V roce 1907 se Masaryk stává opět poslancem vídeňského parlamentu, a to za realistickou stranu, k mandátu mu též pomohou sociální demokraté.

Poslancem je pak Masaryk až do počátku první světové války, celkem dvě volební období. V této době též Masaryk podniká svoji třetí cestu do Spojených států amerických, na sjezdu náboženských liberálů v Bostonu přednáší o náboženství v Rakousku, při své cestě též navštěvuje mnoho českých krajanů v řadě amerických měst.

V letech 1907–1908 vede Masaryk v parlamentu akci na obranu svobody vědy – hájí rakouského vědce profesora Ludwiga Wahrmunda pronásledovaného za přednášku o rozporech mezi vědou a církevní doktrínou.

Mezi lety 1909–1911 Masaryk velmi ostře kritizuje, zejména po anexi Bosny a Hercegoviny, zahraniční politiku Rakouska-Uherska, zvláště jeho aliance s Německem – Masaryk též velmi srdnatě hájí jižní Slovany, obžalované z velezrady v procesu v Záhřebu.

V roce 1913 publikuje Masaryk (německy) první dva díly svého rozsáhlého spisu „Rusko a Evropa“ (pozn. třetí díl, a to v anglickém vydání, vyjde poprvé až v roce 1967).

Po zahájení bojů první světové války se Masaryk rozhodne pro politickou podporu Spojenců a jejich boje proti Rakousku-Uhersku a Německu – pracovně navštěvuje Itálii, Švýcarsko, Francii a Anglii, v Paříži společně s E. Benešem a M. R. Štefánikem zakládá Československou národní radu, v Rusku a Francii pomáhá formovat československé vojenské jednotky.

V roce 1917 cestuje Masaryk do Ruska, kde po bolševické revoluci konsoliduje československou legii, která je prohlášena za část Československé armády ve Francii a má se podle dohody s bolševickou vládou přesunout na západní bojiště.

V roce 1918 přijíždí Masaryk do Spojených států amerických – poté, co Francie a Anglie v podstatě uznávají Československou národní radu za československou vládu, učiní totéž i vláda americká.

Je třeba na tomto místě připomenout, že kdyby nebylo Masaryka, nebylo by ani vzniku samostatného Československa – právě Masarykem vedené zahraniční akce během první světové války a jejich brilantní zakončení ve Spojených státech v říjnu roku 1918, kdy Masaryk sepíše a vydá v amerických listech „Prohlášení československé

nezávislosti“, jsou těmi rozhodujícími motivy toho, že americký prezident W. Wilson odmítne rakouské snahy o separátní mírové vyjednávání a že vyzve Rakousko-Uhersko, aby respektovalo vůli jím utlačovaných národů svobodně si zvolit politickou budoucnost. Teprve poté, co Rakousko-Uhersko zveřejní, že podmínky prezidenta Wilsona přijímá, vzniká 28. října roku 1918 samostatné Československo, k němuž se pak 30. října Martinskou deklarací připojuje slovenská politická reprezentace.

V Praze je pak Masaryk (v nepřítomnosti) revolučním Národním shromážděním 14. listopadu roku 1918 zvolen prvním prezidentem Československé republiky, a to na dvouleté funkční období. Brzy poté Masaryk publikuje spis „Nová Evropa“, nástin poválečné evropské rekonstrukce.

V roce 1920, 27. května, je pak Tomáš Garrigue Masaryk zvolen prezidentem podle nové československé ústavy – do funkce prezidenta je pak zvolen ještě dvakrát, v roce 1927 (27. května) a v roce 1934 (24. května).

V roce 1925 vychází pod názvem „Světová revoluce“ Masarykova kniha memoárů a politických a historických úvah o přelomové době, jejímž mezníkem je první světová válka.

V roce 1928 český spisovatel Karel Čapek publikuje první svazek svého díla „Hovory s T. G. Masarykem“ – díla, v němž ve formě dialogu s Čapkem Masaryk vypráví příběh svého života. V posledním svazku „Hovorů“ pak Masaryk vyslovuje své filosofické krédo.

14. prosince roku 1935 Tomáš Garrigue Masaryk ze zdravotních důvodů abdikuje z funkce prezidenta (18. prosince je novým prezidentem zvolen E. Beneš).

14. září roku 1937 pak Tomáš Garrigue Masaryk, zakladatel svobodného Československa v roce 1918 a první jeho prezident, na zámku v Lánech umírá.

Město Vyškov si připomenulo 160. výročí narození T. G. Masaryka v pátek 5. 3. 2010 slavnostním aktem u sochy T. G. Masaryka pod vedením starosty města Vyškova a poslance Parlamentu České republiky Petra Hájka.

Za posádku Vyškov se jej účastnil a symbolickou kyticí k soše T. G. Masaryka položil zástupce velitele posádky Vyškov major Karel Polínek.

Text: kpt. Monika Nováková (zdroj internet)

Foto: archiv města Vyškova

J. A. Komenský – učitel národů

*„Škola je dílna lidskosti a moudrosti“
(J. A. Komenský)*

Český filozof, spisovatel a především pedagog světového významu, největší osobnost české kultury 17. století. Narodil se 28. 3. 1592 v Nivnici u Uherského Brodu.

Každoročně si 28. března připomínáme narození J. A. Komenského (1592–1670), učitele národů a osobnosti, která je v dlouhé historii našeho školství nejen nejvýznamnější, ale která patří i k několika málo osobnostem našich dějin výrazně světového významu. Komenského myšlenky a názory jsou i v dnešní době symbolem tvořivosti a učitelského umu.

Jan Amos Komenský patří k těm osobnostem, které za sebou zanechávají nepominutelnou stopu, v jeho případě zřetelně viditelnou v kruzích vzdělané Evropy už za jeho života. Patřil k těm, kteří nenechávají ostatní lidi ve svém okolí lhotejnými, měl právě tak své příznivce a následovníky, jako nepřátele a protivníky. Zrovna tak dovedl mít podobně vyhraněné vztahy k osobnostem i jevům ve svém okolí on sám a dovedl to dát najevo.

Byl prvním velkým pedagogem, který formuloval dodnes platné základy demokratičnosti vzdělání, přiměřenosti látky, srozumitelnosti podání a přirozeného rozvoje dítěte. Právem je nazýván „učitelem národů“. Jeho principy – vzdělání dostupné všem, všeobecná a povinná školní docházka, názorné vyučování přizpůsobené věku a schopnostem žáků, vzdělání učitelé, kvalitní učebnice a učení podle nejnovějších vědeckých poznatků – jsou zásady, které platí bez výjimky dodnes.

Čtyřstupňový systém vzdělání – od škol mateřských přes základní a střední až po vysoké – je obecně přijímán v celém světě. Komenský zdůrazňoval i pátý stupeň vzdělání čili apodemií, tedy cestování za poznáním.

Vrcholem Komenského pedagogické soustavy je koncept celoživotního vzdělávání, neboť člověk by měl usilovat o sebezdokonalování i ve věku mužnosti a stáří. Přitom Komenskému zdaleka nešlo jen o znalosti a vědomosti, jako spíše o formování a výchovu harmonicky rozvinuté lidské bytosti.

Komenského výchovná filozofie je jasná – jedině vzděláním se mohou rozvíjet kvality člověka. Jen tato cesta vede k branám moudrosti, pouze tak lze zdokonalit jednotlivce, národ, lidstvo. Výchovnou činnost a „světlo poznání“ označil za „nejmoudřejší zbraň“, kterou se dá čelit nevědomosti a z ní pramenícímu zlu.

JAN AMOS KOMENSKÝ
(28. března 1592 – 15. listopadu 1670)
Učitel národů

Zpracovala: kpt. Monika Nováková
Zdroj: internet

„20 let transformace vojenského školství“ Příprava personálu pro potřeby OS ČR

30.–31. 3. 2010
Vyškov

Konference pořádaná Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií v rámci oslav 75. výročí zahájení přípravy personálu v posádce Vyškov pod záštitou náměstka ministra obrany generálporučíka v. z. Ing. Františka Padělka, předsedy Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu PS PČR PhDr. Waltera Bartoše a místopředsedy Výboru pro obranu PS PČR Ing. Michaela Hrbaty s cílem podpořit koncepční přístup pro řešení otázek přípravy, rozvoje schopností a kompetencí profesionálů OS ČR, vytyčit perspektivy a trendy přípravy personálu do nejbližší budoucnosti, využít získané poznatky k dalšímu zkvalitnění přípravy vojenských profesionálů, umožnit osobní setkání a kontakty k další výměně zkušeností všech účastníků jak z vojenského, tak i civilního sektoru.

Vědecký výbor konference:

- prof. Ing. Ignác HOZA, CSc. (Univerzita Tomáše Bati Zlín)
- doc. RNDr. Ladislav HALBERŠTÁT, CSc. (FEM Univerzity obrany Brno)
- doc. PhDr. Zdeněk KŘÍŽ, Ph.D. (FSS Masarykovy univerzity)
- Ing. Vladimír KARAFFA, CSc. (SOPS MO)
- plk. gšt. Ing. Jaromír ZŮNA, MSc. (VeV – VA Vyškov)
- pplk. Ing. Bohuslav PERNICA, Ph.D. (Institut vzdělávání VeV – VA Vyškov)
- pplk. Ing. Ivan MRÁZ, Ph.D. (Institut vzdělávání VeV – VA Vyškov)
- pplk. Ing. Vlastimil ŠLOUF, Ph.D. (Institut vzdělávání VeV – VA Vyškov)
- Ing. Pavel ZŮNA, MSS. (FEM Univerzity obrany Brno).

Tématika konference:

- Historie a historické souvislosti přípravy personálu v resortu obrany; budování vojenských hodnot a tradic a jejich využití při výchově vojenských profesionálů; výsledky transformace systému přípravy personálu pro potřeby profesionálních ozbrojených sil.
- Požadavky na přípravu vojenských profesionálů; systém přípravy personálu pro potřeby profesionálních OS; způsoby naplňování kvalifikačních předpokladů a kvalifikačních požadavků; role rekrutace v systému přípravy personálu; specifikace znalostí, dovedností a způsobilosti důstojníků, praporčků a rotmistrů a jejich význam pro plánování a organizaci přípravy; způsoby zabezpečení kvalifikovaného personálu na místa instruktorů, lektorů a učitelů; klíčové kompetence instruktorů, lektorů a učitelů a jejich další rozvoj; požadavky na přípravu personálu v budoucím bezpečnostním prostředí; trendy vývoje požadavků na vojenskou výchovu, vzdělávání a výcvik; celoživotní příprava (výchova, vzdělávání a výcvik) – potřeby, požadavky, struktura a obsah; budoucí zabezpečení jazykové přípravy; zvyšování jazykových schopností na pozadí vývoje ve společnosti; evropský kvalifikační rámec a jeho aplikace v oblasti přípravy personálu OS.
- Přípravapersonálu pro komplexní působení v zahraničních operacích a misích, pro řešení krizových situacích na teritoriu ČR, v rámci Aliance, EU a OSN; internacionalizace přípravy personálu; možnosti a perspektivy meziresortní a mezinárodní spolupráce při přípravě personálu profesionálních OS; trendy v přípravě personálu v obranných a bezpečnostních složkách.
- Požadavky, trendy a perspektivy přípravy personálu pro potřeby profesionálních OS v oblasti metod, forem a prostředků vojenského vyučování a výcviku; trendy a směřování rozvoje a modernizace simulační a trenažérové technologie; požadavky a perspektivy využití informačních technologií při přípravě personálu, včetně požadavků na informační zabezpečení; trendy a směřování rozvoje učebně výcvikové základny a vojenských výcvikových prostorů.

Příspěvky budou zveřejněny ve sborníku z konference (s ISBN) a na přiloženém CD ROM.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

KOMPLEXNÍ POLNÍ VÝCVIK 141. zásobovacího praporu ve VVP Jince

Na základě rozvoje spolupráce s ostatními útvary AČR a především s jednotkou zabezpečující logistickou podporu vojsk se příslušníci Institutu výcviku Odboru logistických a zdravotnických odborností **mjr. Ing. Juraj Bozay, mjr. Ing. Radim Zákoutský a nrtm. Petr Káňa** zúčastnili **ve dnech 10. 3.–12. 3. 2010 „Komplexního polního výcviku“ 141. zásobovacího praporu 14. blogu Pardubice, který probíhal ve VVP Jince.**

V současné době jsou tyto jednotky vyčleněny pro „NATO response forces“ (NRF) a tím poskytují komplexní logistickou a zdravotnickou podporu ve prospěch jednotek v „Úkolovém uskupení NRF-15“.

Hlavním cílem naší účasti na tomto výcviku bylo získání bližších informací o nových prostředcích logistiky, jako jsou např. kontejnerové kuchyně, THERMO KING, kontejnerové překladače MULTILIFT MK IV, KLAUS KM, STEELBRO, pojízdné dílny, cisterny CAP 6M, CITRA M, CAS 11, plošinové přepravníky FLATRACK, jejich využití v polních podmínkách a zároveň seznámení se s výcvikem logistických jednotek.

141. zásobovací prapor je jediný v AČR, který disponuje těmito moderními prvky logistického zabezpečení, přičemž cvičení prokazuje jejich profesionální obsluhu a připravenost vojáků k plnění úkolů v rámci NRF.

Text a foto: mjr. Ing. Radim Zákoutský

Neznalost zákona neomlouvá

Příslušníci posádky Vyškov jistě dobře vědí, že v jejich bezprostřední blízkosti se nachází vojenský újezd Březina, dle zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR, vymezená část území státu určená k zajišťování obrany státu a k výcviku ozbrojených sil. Častokrát ale dochází k dezinformacím nebo absolutní nevědomosti o podmínkách a pravidlech vstupu na jeho území. Přitom neoprávněný vstup je z hlediska zákona č. 200/1990 Sb., o přešupcích posuzován jako přešupěk na úseku obrany. Za takový přešupěk lze ve správním řízení uložit pokutu do výše 3000,- Kč.

Aby nedocházelo k mylnému výkladu, odpovídám na nejčastěji kladené otázky z řad vojenské veřejnosti.

1. Musí mít voják povolenku, když se účastní zaměstnání? – NE

- vojáci z povolání a občanští zaměstnanci, kteří se pohybují na území vojenského újezdu v době účasti na výcviku vojsk, který je v souladu s plánem výcviku a plánem využití UVZ, nejsou povinni žádat o povolení vstupu a vjezdu (dále jen PVV);
- **ALE** v případě, že povolí velitel součásti ve svém rozkaze použít jako dopravní prostředek na zaměstnání soukromé vozidlo, je nutné vyžádat si u újezdního úřadu (dále jen ÚÚř) povolení vjezdu pro toto vozidlo;
- **mimo dobu výcviku (účasti na zaměstnání) se i voják či občanský zaměstnanec stává běžným občanem a je tedy povinen požádat o PVV v souladu**

s §39 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR.

2. Je nutné povolení pro civilní účastníky akcí pořádných vojenskými subjekty? – ANO

- hromadné akce pořádané vojenskými útvary a zařízeními ve spolupráci s civilními organizacemi a občanskou veřejností a za jejich účasti (např.: sportovní, kulturní, společenské apod.), které se konají v souladu s plány činností vojenských subjektů na výcvikový rok, podléhají povinnosti vyžádání PVV;
- v žádosti uvede velitel subjektu o jakou akci se jedná, termín a místo konání, rozkaz nebo organizační nařízení, ve kterém je akce zveřejněna a počet účastníků. Na základě této žádosti ÚÚř vydá hromadné povolení (při účasti do 20 osob je nutné dodat údaje o jednotlivcích – viz obr. 1);
- v případě, že se akce zúčastní více než 20 osob, nepožaduje ÚÚř údaje o jednotlivcích, ale přednosta určí, v jakém rozsahu bude povolení vydáno; vždy je ovšem nutné uvést osobu odpovědnou, tj. osobu, která je úřadem poučena, odpovídá za činnost osob a pohyb vozidel, je oprávněna k provádění změn v seznamu osob a vozidel v domluveném rozsahu a v případě výzvy podává vysvětlení, např. ve věci spáchání přešupku.

3. Je nutné povolení pro civilní dodavatele? – ANO

- každá civilní firma, která plní dodávky služeb a materiálu pro součásti AČR, kdy místem plnění je území vojenského újezdu, musí být držitelem platného PVV;
- k žádosti o vydání PVV je nutné doložit kopii smlouvy nebo objednávky, na základě které se dodávka plní;
- žádost s kopiemi požadovaných dokladů je nutné zasílat k ÚÚř

min. 5 dnů před prvním vjezdem na území vojenského újezdu.

Pro zjednodušení a snížení byrokratických úkonů vydal ÚÚř tiskopis hromadného PVV (viz obr. 1), který naleznete na webových stránkách úřadu – www.vojujezd-brezina.cz, nebo na intranetových stránkách ISPoVy.

Kontaktní osobou pro vyřizování hromadných povolení vstupu a vjezdu je Mgr. Šebestová, tel. 451 842, ŠIS: emilia.sebestova@sis.acr, e-mail: tajemnik@vojujezd-brezina.cz, budova Společenského klubu kasáren Dědice, 3. NP, místnost č. 314.

4. Jsem držitelem „zeleného“ PVV, mohu chodit do újezdu kdy chci a kam chci? – NE

- „zelené“ PVV je vydáváno za účelem zaměstnání nebo výkonu činnosti pro AČR nebo VLS;
- pravidla pro pohyb a činnost jsou přímo stanovena ÚÚř při vydání PVV a platí pouze v době výkonu takové činnosti, tj. je přesně stanoven účel, prostor a doba;
- v případě, že držitel PVV vstupuje na území vojenského újezdu za jiným účelem, do jiného prostoru než má uvedeno v PVV a v době, kdy činnost pro AČR nebo VLS nevykonává, dopouští se tím přešupku.

5. Jaká jsou pravidla pro vydání PVV za účelem sběru plodin?

- sběr lesních plodin řadíme mezi univerzální účel – volnočasové aktivity, do kterých dále patří např. turistika, samovýroba dřeva, výkon práva myslivosti, rybolovu, atd.;
- vydání PVV za účelem výkonu práva myslivosti a rybolovu je podmíněno předložením platného rybářského nebo loveckého lístku, který je vystaven VLS, divize Plumlov;
- pokud žádáte o vydání PVV za účelem samovýroby dřeva, je nutné předložit zadávací list,

ÚJEZDNÍ ÚŘAD VOJENSKÉHO ÚJEZDU BŘEZINA
 Vítá Nejedlého 692, 682 01 VYŠKOV, tel. 973 451 841-6, fax 973 451 840; tajemnik@vojujezd-brezina.cz

Ve Vyškově dne
 Výtisk č.
 Počet listů:

**HROMADNÉ POVOLENÍ VSTUPU A VJEZDU
 NA ÚZEMÍ VOJENSKÉHO ÚJEZDU BŘEZINA**

Na základě (*)uzavřené smlouvy o dílo č. ... plánu výcviku vojenského úvaru/zařízení WXYZ na výcvikový rok 200Y) povolují vstup osob a vjezd vozidel níže uvedených na území Vojenského újezdu Březina do prostoru za účelem v době
 od do

P.č.	Příjmení, jméno	Datum nar.	Číslo OP	Typ vozidla	RZ vozidla
1.					
2.					

*)Jmenovani jsou zaměstnanci firmy....., IČO..... se sídlem

*)Akce byla zveřejněna v rozkaze ivést vedoucího organizačního celku WXYZ (velitel, ředitel...) číslo

Osobou odpovědnou za dodržování bezpečnostních a režimových opatření na území vojenského újezdu je určen(-a):

Příjmení, jméno	Datum nar.	Číslo OP	Bydliště	Telefon

Při pohybu na území újezdu je nezbytné respektovat stanovená režimová opatření se zvláštním zřetelem na výcviková zařízení!

přednost
 pplk. Ing. Karel Schmitzek

*) zvolit dle konkrétního požadavku

Obrázek 1

který vystaví správce lesního úseku, kde budete dřevo těžít;

- PVV za účelem různých průzkumů (archeologický, botanický, apod.) se vydává žadatelům, kteří tuto činnost vykonávají za účelem vědeckých zjišťování pro k tomu zřízené instituce, muzea nebo je-li to v zájmu AČR;
- **co se týče vydávání PVV za účelem ostatních volnočasových aktivit (sběr plodin, turistika atd.), platí pravidlo, že PVV obdrží pouze obyvatel trvale žijící na území obce katastrálně přilehlé k území vojenského újezdu.**

Kontaktní osobou pro vyřizování povolení vstupu a vjezdu jednotlivců je Zdeněk Pekařík, tel. 451 845, budova Společenského klubu kasáren Dědice, 3. NP, místnost č. 311B. Žádost je nutné vyplnit a podepsat osobně.

Dny vyhrazené pro řešení těchto žádostí jsou PONDĚLÍ a STŘEDA vždy v době 8–12 h a 13–17 h.

*Text: Mgr. Emília Šebestová,
 zástupce přednosty ÚÚřVÚ Březina*

Co všechno můžete vyřídit v kasárnách

Dnem 1. srpna 2009 přibyl v areálu kasáren další subjekt, a to Újezdni úřad vojenského újezdu Březina (dále jen ÚÚř). Újezdni úřad je orgánem veřejné moci a vykonává státní správu na území vojenského újezdu v rozsahu stanoveném zákonem č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR a plní další úkoly, které by jinak zabezpečovala obec.

Vojenský újezd je také samostatným matričním obvodem, a proto je ÚÚř oprávněn provádět některé úkony, které si veřejnost spojuje spíše s obecním či městským úřadem. Co můžete vyřídit v areálu kasáren, aniž byste museli na úřad ve Vaší obci?

Vidimace a legalizace – ověřování

Jedná se o ověření shody opisu nebo kopie s listinou a ověřování pravosti podpisu dle zákona č. 21/2006 Sb., o ověřování.

Ověřování provádíme v souladu s výše uvedeným zákonem. Správní poplatky jsou stanoveny ve výši 30,- Kč za jednu vidimovanou stránku a 30,- Kč za jeden legalizovaný podpis.

Czech POINT – výpisy ze systému státní správy

Czech POINT (tedy Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál) je projektem, který by měl zredukovat přílišnou byrokracii ve vztahu občan – veřejná správa. V provozu je již od roku 2007, kdy začínal s ověřenými výstupy z veřejných informačních systémů veřejné zprávy, a to z katastru nemovitostí, obchodního rejstříku, živnostenského rejstříku a rejstříku trestů.

V současné době se rozrostl o dalších 18 druhů výstupů a neustále se přidávají nové a nové. Jedná se například o výpisy z insolvenčního rejstříku, bodového hodnocení řidičů atd. a v souvislosti se zákonem č. 300/2008 Sb., o datových

schránkách a autorizované konverzi, přibyla agenda ISDS a provádění autorizovaných konverzí.

Správní poplatky za výpis z rejstříku trestů je 50,- Kč, u dalších výpisů platí, že první strana je za 100,- Kč a ostatní následující za 50,- Kč za stranu.

Potřebujete-li výpis z rejstříku trestů, katastru nemovitostí, ověřit vysvědčení, smlouvu či podpis apod., pracoviště Czech POINT a ověřování naleznete u Újezdního úřadu vojenského újezdu Březina v budově Společenského klubu kasáren Dědice, 3. NP, místnost č. 314. Pokud si nejste jisti, jaké doklady k pořízení výpisů nebo provedení vidimací a legalizace potřebujete, můžete se informovat u Mgr. Šebestové, tel. 451 842.

Pro vyřizování žádostí o ověřování nebo výpisy z Czech POINT jsou vyčleněny úřední dny, a to PONDĚLÍ a STŘEDA vždy od 8 do 12 h a od 13 do 17 h. V MIMOÚŘEDNÍ DNY ŽÁDOSTI NEPŘEDKLÁDEJTE.

*Text: Mgr. Emília Šebestová,
 zástupce přednosty ÚÚřVÚ Březina*

OKÉNKO

PREVENCE SOCIÁLNĚ NEŽÁDOUCÍCH JEVŮ

Zaměřeno na drogy

Nová právní úprava nedovoleného nakládání s drogami

Dnem 1. ledna 2010 nabyl účinnosti nový trestní zákoník, který mj. nově upravuje problematiku **nedovoleného nakládání s omamnými a psychotropními látkami (drogami)** – jejich výrobu, přechovávání (držení), pěstování rostlin atd. Úprava se liší od dosud platné právní úpravy nejen ve znění jednotlivých paragrafů zákona, ale také z hlediska jejich pojetí (uplatní se tzv. formální pojetí protiprávního činu). Úprava obsažená v trestním zákoníku je doplněna změnami v zákoně o přestupcích a nově přijatými nařízeními vlády, která závazným způsobem stanoví jednotlivá množství. - Tisková zpráva (včetně příloh s podrobným vysvětlením), souhrn základních informací a znění jednotlivých částí právní úpravy.

Souhrn základních informací o nové právní úpravě nedovoleného nakládání s omamnými a psychotropními látkami (drogami)

Dnem 1. ledna 2010 nabývá účinnosti zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., který byl v částce 11 Sbírky zákonů vyhlášen 9. února 2009. V hlavě VII (Trestné činy obecně nebezpečné), dílu 1 (Trestné činy obecně ohrožující) trestního zákoníku jsou v ustanoveních paragrafů 283–288 uvedeny trestné činy, které přímo souvisí s nedovoleným nakládáním s drogami (dále je používán termín omamné a psychotropní látky – OPL).

Problematiku upravují tato ustanovení trestního zákoníku, účinná od 1. 1. 2010:

- § 283 - Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy
- § 284 - Přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu
- § 285 - Nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku
- § 286 - Výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu

§ 287 - Šíření toxikomanie

§ 288 - Výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem.

Ustanovení uvedená v § 283–288 nového trestního zákoníku nahrazují dosud platná (do 31. 12. 2009) ustanovení uvedená v § 187–188a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon v platném znění, s výjimkou § 285 a § 288, která jsou zcela nová.

O celkovém pojetí nového trestního zákoníku platí, že posuzování trestní odpovědnosti se bude od 1. ledna 2010 od dosavadní situace významně lišit. Podle do r. 2009 platného trestního zákona (TZ) je trestným činem pro společnost nebezpečný čin, jehož znaky jsou uvedeny v TZ, přičemž čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu (§ 3 odst. 1, 2 TZ). Toto materiální (či formálně materiální) pojetí trestného činu je v novém trestním zákoníku nahrazeno pojetím formálním.

Podle nového trestního zákoníku je trestným činem protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně, a to bez ohledu na společenskou nebezpečnost (škodlivost atp.) daného činu (§ 13 odst. 1 trestního zákoníku).

Za této situace bude tedy např. trestným činem přechovávání OPL a jedu dle § 284 trestního zákoníku každé jednání trestně odpovědného pachatele, který bude neoprávněně pro vlastní potřebu přechovávat některou z vymezeného okruhu látek (dle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn), a to nejméně v množství stanoveném v nařízení vlády. Absolutní trestní odpovědnost vyplývající z formálního pojetí trestného činu je potenciálně prolomena tzv. materiálním korektivem podle § 12 odst. 2; pro oblast drogové kriminality si lze využít ustanovení § 12 odst. 2 představit (při splnění dalších podmínek) v případech např. pěstování a následného zpracování konopí výlučně pro účely alternativní léčby.

Ustanovení § 283 trestního zákoníku - Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy do značné míry přebírá obsah dosavadní skutkové podstaty dle ustanovení § 187 TZ. Upravuje tak různé způsoby nedovoleného nakládání s OPL (např. výrobu, prodej, přechovávání OPL pro jiného atd.). K významnému zpřísnění dochází zejména ve vztahu k pachatelům, kteří se tohoto trestného činu dopustí opakovaně (byli za toto jednání postiženi v posledních třech letech). Takovému pachateli bude hrozit trest odnětí svobody v trvání 2 až 10 let (dle předchozí právní úpravy by pachateli hrozil trest odnětí svobody v trvání 1 až 5 let).

Významnou změnu přináší ustanovení § 284 – Přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu, které realizuje požadavek praxe odlišit přechovávání jednotlivých typů nelegálních OPL s přihlédnutím k jejich zdravotním a společenským rizikům. Relativně nižší trestní sazbou tak budou ohroženi uživatelé OPL, kteří přechovávají pro vlastní potřebu v množství větším než malém konopné drogy. Zde hrozí dle ustanovení § 284, odst. 1 trestního zákoníku pachateli trest odnětí svobody až na 1 rok, zákaz činnosti nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty. Pachatelům, kteří pro vlastní potřebu v množství větším než malém budou přechovávat jakoukoliv jinou OPL než konopné drogy, bude hrozit dle ustanovení § 284, odst. 2 trest odnětí svobody až na 2 roky, zákaz činnosti nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty. Ustanovení § 284, odst. 3 a 4 trestního zákoníku dopadá na přechovávání OPL ve větším, resp. značném rozsahu, a to již bez ohledu na typ OPL.

Ustanovení § 285 – Nedovolené pěstování rostlin obsahujících omamnou nebo psychotropní látku znamená v novém trestním zákoníku oproti dosavadní úpravě zásadní změnu. Pěstování pro vlastní potřebu je tzv. privilegovaná (v tomto případě mírněji trestnou) skutkovou podstatou ve vztahu k ustanovení § 283 trestního zákoníku, které postihuje mj. výrobu OPL. Ustanovení § 285 přitom rozlišuje mezi pěstováním konopí a pěstováním hub nebo jiných rostlin obsahujících OPL. Pěstování malého množství konopí, hub nebo jiných

rostlin pro vlastní potřebu nebude podléhat trestněprávní regulaci a bude postihováno podle zákona o přestupcích. Pěstování konopí v množství větším než malém bude postihováno dle ustanovení § 285, odst. 1 trestem odnětí svobody až na 6 měsíců, peněžitým trestem nebo propadnutím věci nebo jiné majetkové hodnoty. Pěstování hub nebo jiných rostlin pro vlastní potřebu v množství větším než malém bude podléhat trestu odnětí svobody až na 1 rok, peněžitému trestu nebo propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty. Pěstování ve větším rozsahu nebo značném rozsahu již obdobně, jako je to u držení OPL pro vlastní potřebu, nerozlišuje mezi konopím, houbami a jinou rostlinou a stanoví trest odnětí svobody v délce až do 3 let nebo peněžitý trest u pěstování ve větším rozsahu a trest odnětí svobody 6 měsíců až 5 let u pěstování ve značném rozsahu. Zavedením této nové skutkové podstaty pěstování rostlin obsahujících OPL by měly být odstraněny nejasnosti ohledně postihu samotného pěstování těchto rostlin, které mohlo být podle § 187 dosavadního TZ stíháno jako nedovolená výroba OPL. Sušení a další příprava ale zůstává trestným činem podle § 283 trestního zákoníku.

Pozn.: Zákonem je dovoleno pěstovat rostliny konopí, označované jako „technické“, které obsahuje méně než 0,3 % delta 9-THC. V případě, že je tato rostlina pěstována na celkové ploše větší než 100 m² (tato rozloha platí i pro součet většího množství menších osetých ploch), má podle § 29 (Ohlašovací povinnost osob pěstujících mák setý nebo konopí) Zákona o návykových látkách (zákon č. 167/1998 Sb.) pěstitel ohlašovací povinnost vůči místně příslušnému celnímu orgánu. Stejná ohlašovací povinnost platí pro osoby pěstující mák setý.

V ustanovení § 286 – Výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu, které nahrazuje stávající ustanovení § 188 TZ, je důležitou změnou zejména rozšíření trestní sazby u prvního odstavce z původního trestu odnětí svobody v trvání 1–5 let na trest odnětí svobody v trvání až 5 let. Dochází tedy ke snížení spodní hranice trestní sazby.

Ustanovení § 287 – Šíření toxikomanie, nahrazující stávající ustanovení

§ 188a TZ, upřesňuje okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby, a to ohledně pachatele-člena organizované skupiny.

Ustanovení § 288 obsahuje nový trestný čin neoprávněného nakládání s látkami s anabolickými nebo hormonálními účinky a neoprávněného používání metod s dopingovými účinky, jehož základní trestní sazba začíná na odnětí svobody až na jeden rok a končí v kvalifikované skutkové podstatě na trestu odnětí svobody na pět let až dvanáct let.

V § 289 – Společné ustanovení je mimo jiné dáno zákonné zmocněním stanovit nařízením vlády, jaké je množství větší než malé u OPL pro potřeby ustanovení § 283, 284 a 285 trestního zákoníku a které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku podle § 285 a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu § 285. Toto zmocňující ustanovení bylo do trestního zákoníku zařazeno zejména s ohledem na obtíže aplikační praxe a rozdílný výklad pojmu množství větší než dle předchozí právní úpravy na úrovni policie, státních zastupitelství, soudů.

Nařízení vlády

Nařízení vlády, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, **kteří rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé** ve smyslu trestního zákoníku bylo publikováno ve Sbírce zákonů pod č. 455/2009 Sb.

Nařízení vlády, kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, **co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů**, bylo publikováno ve Sbírce zákonů pod č. 467/2009 Sb.

Přestupkový zákon

Přechovávání OPL v malém množství nebo pěstování rostlin nebo hub obsahujících omamnou nebo psychotropní látku je považováno za přestupek podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích ve znění účinném od 1. 1. 2010.

Dle ustanovení § 30, odst. 1, písm. j) zákona o přestupcích se přestupku

dopouští ten, kdo „neoprávněně přechovává v malém množství pro svoji potřebu omamnou nebo psychotropní látku“. Přechovávání takové látky v množství větším než malém je již kvalifikováno jako výše popsany trestný čin dle ustanovení § 284 trestního zákoníku.

Dle ustanovení § 30, odst. 1, písm. k) zákona o přestupcích se přestupku dopouští také ten, kdo „neoprávněně pěstuje pro vlastní potřebu v malém množství rostlinu nebo houbu obsahující omamnou nebo psychotropní látku“. Pěstování takových rostlin nebo hub v množství větším než malém bude kvalifikováno jako výše popsany trestný čin dle ustanovení § 285 trestního zákona.

Za oba uvedené přestupky hrozí pachateli přestupku pokuta až do 15 000 Kč, lze mu však uložit i sankci napomenutí a propadnutí věci (tedy i omamné a psychotropní látky – drogy).

Další informace

Závazné znění všech předpisů najdete ve Sbírce zákonů; je možno si je vyhledat na [Portálu veřejné správy](#). [Informace o jednání vlády](#), záznamy z jednání a přijatá usnesení najdete na stránkách [vlada.cz](#).

Vybraná ustanovení trestního zákoníku a obou vládních nařízení najdete rovněž v souborech připojených k tomuto článku; jsou však určeny pouze pro informaci a nenahrazují závazné znění, uveřejněné ve Sbírce zákonů.

Obecné informace o novém trestním zákoníku najdete na stránkách justice.cz pod odkazem [Reforma Justice](#). Další informace najdete také na stránkách Ministerstva spravedlnosti v tiskové zprávě [Justici čeká v novém roce několik významných legislativních změn](#).

Podrobné informace o české protidrogové politice a její koordinaci byly zveřejněny v [Zaostřeno na drogy č. 2/2009](#). Je uveden i historický kontext protidrogové politiky na území dnešní ČR a základní informace o vývoji právní úpravy drogové problematiky již od r. 1920. Krátký souhrn vývoje právní úpravy obsahuje článek [Právní úprava drogové problematiky - vývoj](#).

Vše o problematice drog naleznete na: www.drogy-info.cz.

Zdroj: internet

Připravila: kapitánka Monika Nováková

Reprezentační ples velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie

Dne 5. března 2010 se již tradičně v Posádkovém domě armády ve Vyškově uskutečnil Reprezenční ples velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie (VeV – VA).

Hosté tohoto plesu byli přivítáni již u samotného vstupu do PDA velitelem VeV – VA, dámy navíc obdržely z rukou mažoretek krásnou květinu. Úvodní slovo a zároveň i zahájení plesu provedl – a jak sám oficiálně prohlásil, zřejmě v této funkci naposledy – velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Jaromír Zůna.

Pro Reprezenční ples velitele VeV – VA byl vyhrazen celý objekt PDA, a tak se mohli hosté bavit nejenom ve velkém sále, kde k tanci a poslechu hrála stejně jako v loňském roce skupina Panorama band, ale i v malém sále, který patřil hudební skupině L.I.F. Olomouc, a v baru, který ovládl DJ Edit. Pro ty, kteří si chtěli nejen zatančit, ale i zazpívat, byla ve vestibulu připravena cimbálová muzika vojenského uměleckého souboru ONDRÁŠ. Hosté se mohli těšit také z pestrého programu, ve kterém se postupně představily mažoretky Kalimero, tanečnice DSP Kometa Vyškov, kterým patřilo

předtančení s ukázkami standardních a latinskoamerických tanců, orientální tanečnice a uzavírala jej ukázka kankánu. Celým večerem hosty prováděla brněnská herečka Hana Holišová, známá především z televizního seriálu Velmi křehké vztahy (Rodinná pouta). K zajímavostem letošního plesu pak patřilo bezesporu umění přítomného karikaturisty Lubomíra Vaňka, který radě hostů zvěčnil velmi realisticky během několika vteřin profil obličeje, a tak si mnozí odnesli opravdu pěknou a vtipnou památku na tento večer. Milovníci dobrého moku a jídla také nepřišli zkrátka. Mlsné jazýčky všech hostů letošního plesu si mohli pochutnat i na teplé kuchyni v podobě gulášku Sv. Huberta, na červeném víně s karlovarským knedlíkem s bylinkami, zámočcích z vepřové panenky plněné špenátových listem se zámeckými brambůrkami s bylinkami či banketních miniřízečcích z vepřové panenky a kuřečích prsou s domácím bramborovým salátem.

Přesně o půlnoci si všichni prožili příjemné chvíle napětí, které neodmyslitelně ke každému plesu patří, a to losování velmi lákavých cen tomboly. Všechny vstupenky na tento ples byly slosovateľné, a tak se postupně ceny přesunuly ke 14 šťastlivcům, kterým nezbyvá než poblahopřát. Celý večer probíhal ve velice přátelské a příjemné atmosféře, a za to patří velký dík zejména těm, kteří se na přípravě letošního Reprezenčního plesu podíleli.

Text: kapitánka Monika Nováková

Foto: Olga Karaffová

JAZYKOVÝ KOUTEK

TAKY OBČAS NEROZUMÍTE?

English Babylon?

George Bernard Shaw described Britain and America as “two countries divided by a single language”. One would have thought that Britons and Americans must have a similar culture because of common roots and, above all, a common language. Perhaps surprisingly, however, subtle cultural differences have a much more significant impact on British-US communication than the relatively minor linguistic ones. These cultural differences are particularly dangerous because they are so unexpected.

Case studies

What was said

Here are some cultural incidents involving Britons and Americans. Where do you think the misunderstandings are coming from?

CASE 1: In the office

Jim (US): Hi, how're you doing today, Dave?

Dave (UK): I'm OK, thanks.

Jim: Oh, What's wrong?

(Dave thinks: “Why is he asking me that? I've just told him that I'm OK.”)

CASE 2: In a restaurant in the US

Dave (UK): I'd like to order the steak and a glass of red wine, please.

Waitress (US): Sure. I need to see your ID, sir.

Dave: Sorry?

Waitress: I need to see your ID.

Dave: Oh, I see. Here's my passport. Thanks, you've made my day. I'm going to be 40 next month.

(The waitress thinks: “What a strange guy!”)

CASE 3: Checking out of a hotel in the US

Dave (UK): Can I leave my suitcase with you? My flight is not until this evening.

Receptionist (US): Certainly, sir. The porter will take it.

Porter (US): When will you be coming to collect your bag, sir?

Dave: About two o'clock.

Porter: I won't be here then.

Dave: OK

(Dave thinks: “Why is he telling me this?”)

For our comments on these incidents, turn the page.

collect sth.
guy
ID (identification)
incident
porter
you've made my day

vyzvednout
týpek, chlápek
průkaz
událost, incident
nosič, vrátný
potěšil jsi mě,
udělal jsi mi radost

Case studies (the previous page)

CASE 1

Many British people have been brought up to under- rather than over- state things. For Dave, OK means “fine”. Jim has been brought up to be optimistic and positive and so interprets the OK as a sign that something is wrong, since he does not see that simply saying “OK” could be positive.

CASE 2

The waitress is confused because, from her perspective, she is just doing her job. Because of the strict licensing laws in some parts of the US, restaurant staff have to check the customer’s age. Dave is not used to these regulations, and so he feels that it is absurd to ask him to prove his age when he is clearly over the legal drinking age. The waitress is afraid she might lose her job if her boss sees she does not follow this procedure with every customer.

CASE 3

The porter is asking this because Dave has not given him a tip. Tipping habits in the US and Britain are different. Dave doesn’t see any need to give a tip, as the porter is just taking his suitcase. For US restaurant and hotel staff, however, the tip is essential to make up for very low wages. A tip of \$1 or \$2 per bag would have been appropriate in this case. While a ten per cent tip would be acceptable in the UK, in a restaurant in the US a tip of 15 to 25 per cent would be more normal. Maybe Dave should have done his homework and had a quick look at a helpful website.

WEBSITES

- www.workingwithamericans.com
- www.tripadvisor.com

appropriate	vhodný
do one’s homework	předem se informovat, připravit
licensing laws	zákony na regulaci prodeje alkoholu
make up for sth.	kompenzovat

Text: Mgr. Eva Kachyňová

Aesop’s Fables:

The Wolf and the Lamb

Retold by Marek Vit

One day, the Wolf met a lamb who was too far from his home. He decided not to eat the Lamb at once, but tried to explain why he had the right to eat him. This is what he said: „Little one, I am very angry with you, because last year you said something very bad about me!”

„Really?” said the Lamb. „I was not even born then.”

Then the Wolf said, „You eat the grass from my pasture!”

„No, good sir,” the Lamb replied. „I have never tasted grass in my life.”

Again, the Wolf said: „You drink the water from my well!”

„No,” the Lamb cried. „I have never drunk water. My mother’s milk is both food and drink to me.”

Then the Wolf took him and ate him. „Well, I will not stay without supper,” he said, „even though you could see through all my lies.”

Moral: A cruel person will always find an excuse for cruelty. **Now you can try a short quiz:**

- Which of the following animals is the lamb’s mother?
 - a cow *A baby cow is called a CALF.*
 - a goat *A baby goat is called a KID.*
 - a pig *A baby pig is called a PIGLET.*
 - a sheep *A baby sheep is called a LAMB.*
- How old was the lamb?
 - about one year old *Jehně tvrdí, že před rokem ještě nebylo narozené, tedy je mu méně než rok.*
 - less than one year old
 - more than one year old
 - older than the wolf
- Where do farm animals often eat grass?
 - in the forest *forest = les*
 - in the pasture *pasture = pastvina*
 - in the stream *stream = potok, říčka*
 - in the well *well = studně*
- The wolf in the story **wasn’t** _____.
 - angry *V první větě říká, že se na beránka zlobí, navíc z jeho tónu hlasu je to patrné.*
 - cruel *Jistě že byl krutý, když chtěl sežrat chudáka beránka.*
 - hungry *Hlad jistě měl, když chtěl beránka slupnout, a nakonec říká, že přeci nezůstane bez večeře.*
 - thirsty *O žízeň se v povídce vůbec nemluví, pravděpodobně tedy žízeň neměl.*
- When you don’t understand something, you want somebody to _____ it to you.
 - decide *decide = rozhodnout se*
 - explain *explain = vysvětlit*
 - find *find = najít*
 - taste *taste = ochutnat, chutnat*

Adapted from <http://www.helpforenglish.cz/cetba/c2007042603-Aesop-s-Fables--The-Wolf-and-the-Lamb.html>, kde si nahrávku můžete poslechnout.

Úpravy: Mgr. Eva Kachyňová

Ples SOVZ Libavá

Dne 19. února 2010 proběhl v Posádkovém domě armády v Městě Libavá tradiční ples Střediska obsluhy výcvikového zařízení Libavá, pečlivě připravený komisí v čele s náčelníkem štábu majorem Ing. Ivanem Šestákem a dalšími zaměstnanci střediska.

Plesu se zúčastnil – kromě dalších hostů – plk. gšt. Ing. Josef Kopecký MSc., plk. Ing. Pavel Dvořák, plk. Mgr. Josef Dřímál, plk. gšt. Ing. Karel Klinovský a pplk. Ing. Josef Houžvíc.

Ples oficiálně zahájil náčelník SOVZ podplukovník Ing. Ladislav Zakuťanský, který všem přítomným v zaplněném sále PDA popřál příjemnou zábavu během plesu.

Poté zaplnily parket děvčátka – mažoretky z mateřské školky z nedalekého Budišova nad Budišovkou se svým vystoupením a jako i minulý rok, opět sklidily nadšený potlesk obecenstva.

K tanci a poslechu po celý ples hrála a zpívala hudební skupina ROSE BAND z Olomouce a každý si určitě našel svůj taneční styl. Průběh plesu jistě zpestřilo hudební vystoupení známé zpěvačky Heidi Janků s jejími neméně známými písničkami a některé z nich musela v závěru vystoupení pro velký úspěch opakovat.

Co dodat na závěr? Ples se opět vydařil, účastníci plesu si jistě odnesli mnoho pěkných zážitků z příjemného prostředí plesu na Libavě.

*Text a foto: Ing. Jaroslav Spina,
náčelník PDA Libavá*

Slavnostní podepsání KOLEKTIVNÍ SMLOUVY

Dne 19. března 2010 byla slavnostně podepsána Kolektivní smlouva uzavřená mezi Základní odborovou organizací posádky Vyškov zastoupenou předsedou Karlem Zvěřinou a Vojenským útvarem 1970 Vyškov zastoupeným velitelem plukovníkem gšt. Jaromírem Zůnou na rok 2010.

Kolektivní smlouva byla uzavřena na základě kolektivního vyjednávání mezi Vojenským útvarem 1970 Vyškov a výborem Základní odborové organizace. Vymezuje pracovní právní, platové a sociální podmínky občanských zaměstnanců útvaru včetně užití základních práv závodního výboru podle zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání (ve znění pozdějších předpisů).

Kolektivní smlouva je zpracována na základě zákona 262/2006 Sb., Zákoník práce (ve znění pozdějších předpisů), Pracovního řádu pro občanské zaměstnance a Dohody o spolupráci mezi Ministerstvem obrany ČR a Českomoravským odbo-

rovým svazem civilních zaměstnanců armády a Kolektivní smlouvy vyššího stupně.

*Text: kpt. Monika Nováková
Foto: Olga Karaffová*

SPORT

Lyžaři přivezli medaile

Horní Mísečky v Krkonoších byly dějištěm otevřeného přeboru AČR ve sjezdovém a běžeckém lyžování. Za nepříznivého počasí a v konkurenci 140 startujících se nevrátila s prázdnou výprava posádky Vyškov. Její závodníci získali jednu stříbrnou a jednu bronzovou medaili.

Roli favorita potvrdil ziskem stříbra v obřím slalomu pplk. Štulo v kategorii nad 40 let.

Ve stejné kategorii solidní výkony předvedli osmý plk. Kubart a třináctý o. z. Staněk. Dobře zajel nrtm. Kocek,

v kategorii do 30 let skončil šestý. V mužích od 30 do 40 let obsadili kpt. Matuška 14. a kpt. Linhart 17. příčku.

V slalomu se do první desítky protlačili pátým místem pplk. Štulo a sedmým místem nrtm. Kocek. Umístění zbývajících vyškovských závodníků: 12. plk. Kubart, 18. mjr. Příkryl, 22. kpt. Fiala (všichni nad 40 let), 21. kpt. Linhart (30-40let).

V běžeckých disciplínách vybojoval bronz o. z. Kala v běhu na 15 km klasickou technikou (muži nad 40 let). Ve stejné disciplíně skončil kpt. Šolc čtvrtý (muži 30-40let). V běhu na 15 km volnou technikou obsadil o. z. Kala čtvrté a kpt. Fiala sedmé místo (oba nad 40 let). Kpt. Šolc přidal ve své kategorii šesté místo.

Ve štafetě na 3×7,5 km obsadilo družstvo VÚ 1970 ve složení kpt. Šolc, o. z. Kala, pprap. Szó do třetice čtvrtou příčku. Kpt. Fiala byl členem štafety Společných sil, která skončila pátá.

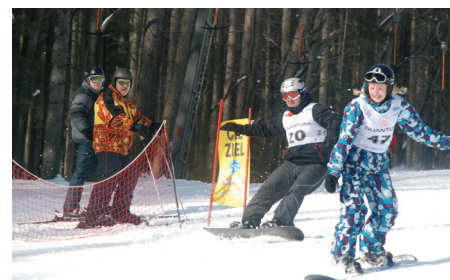
Text: Radoslav Kala
Foto: Jan Staněk

Přebory posádky Vyškov v lyžování

Ve dnech 15.–19. února 2010 se konal v Karlové Studánce v Jeseníkách přebor posádky Vyškov ve sjezdovém a běžeckém lyžování. Přeboru se účastnilo celkem 82 závodníků ve třech disciplínách sjezdu na lyžích, ve třech disciplínách sjezdu na snowboardu a ve dvou běžeckých disciplínách.

Již tradičně potvrdil roli favorita ziskem zlata ve všech disciplínách sjezdu na lyžích pplk. Karel Štulo v kategorii nad 40 let. Další zlaté získal ve sjezdu na snowboardu nrtm. Jan Kocek a v běžeckých disciplínách opět exceloval kpt. Ladislav Šolc.

Text: kpt. Mgr. Roman Blahuta
Foto: Jan Staněk

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL – měsíčník příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694.

Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Ing. Pavel Kočvara, mobil: 602 259 994, e-mail: KocvaraP@seznam.cz. Tisk: VydOd / OIT / VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku.

Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Bronislava Šebelová. Foto na titulní straně: Bc. Stanislav Stebila. Registrační číslo: MK ČR E 11238.

Uzávěrka příštího čísla: 15. 4. 2010. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Tento výtisk neprošel jazykovou korekturou.

Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://intranet.ispovy.acr>.